KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2015/1518,

annettu 14 päivänä syyskuuta 2015,

lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan biodieselin tuonnissa asetuksen (EY) N:o 1225/2009 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30 päivänä marraskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 ([1]) ja erityisesti sen 11 artiklan 2 kohdan,

on kuullut jäsenvaltioita,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

1.1 Voimassa olevat toimenpiteet

(1) Neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 599/2009 ([2]) käyttöön lopullisen polkumyyntitullin (0–198 euroa/tonni) tuotaessa Amerikan yhdysvalloista, jäljempänä 'Yhdysvallat' tai 'asianomainen maa', peräisin olevia rasvahappomonoalkyyliestereitä ja/tai parafiinisia kaasuöljyjä, jotka on valmistettu synteesillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää (tunnetaan yleisesti "biodieselinä"), joko puhtaassa muodossa tai sekoituksena, joka sisältää enemmän kuin 20 painoprosenttia rasvahappomonoalkyyliestereitä ja/tai parafiinisia kaasuöljyjä, jotka on valmistettu synteesillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää, ja jotka luokiteltiin tuolloin CN-koodeihin ex 1516 20 98 (Taric-koodi 1516 20 98 20), ex 1518 00 91 (Taric-koodi 1518 00 91 20), ex 1518 00 99 (Taric-koodi 1518 00 99 20), ex 2710 19 41 (Taric-koodi 2710 19 41 20), 3824 90 91 ja ex 3824 90 97 (Taric-koodi 3824 90 97 87). Kyseisellä asetuksella käyttöön otetusta polkumyyntitullista käytetään jäljempänä nimitystä 'voimassa olevat toimenpiteet'.

(2) Toimenpiteiden kiertämistä koskevan tutkimuksen jälkeen neuvosto laajensi täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 444/2011 ([3]) Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan biodieselin tuonnissa asetuksella (EY) N:o 599/2009 käyttöön otetun lopullisen polkumyyntitullin koskemaan Kanadasta lähetetyn biodieselin tuontia riippumatta siitä, onko alkuperämaaksi ilmoitettu Kanada, lukuun ottamatta seuraavien yritysten tuottamaa biodieseliä: BIOX Corporation, Oakville ja Rothsay Biodiesel, Guelph, Ontario, Kanada. Samalla asetuksella neuvosto laajensi myös neuvoston asetuksella (EY) N:o 599/2009 käyttöön otetun lopullisen polkumyyntitullin koskemaan Yhdysvalloista peräisin olevan biodieselin sekoitusta, joka sisältää enintään 20 painoprosenttia rasvahappomonoalkyyliestereitä ja/tai parafiinisia kaasuöljyjä, jotka on valmistettu synteesillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää.

1.2 Muita kolmansia maita koskevat voimassa olevat toimenpiteet

(3) Tämän menettelyn soveltamisalan ulkopuolella biodieseliä koskevia polkumyyntitoimenpiteitä on voimassa Argentiinasta ja Indonesiasta ([4]) tulevassa tuonnissa.

([1]) EUVL L 343, 22.12.2009, s. 51.

([2]) Neuvoston asetus (EY) N:o 599/2009, annettu 7 päivänä heinäkuuta 2009, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan biodieselin tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL L 179, 10.7.2009, s. 26).

([3]) Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 444/2011, annettu 5 päivänä toukokuuta 2011, Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan biodieselin tuonnissa asetuksella (EY) N:o 599/2009 käyttöön otetun lopullisen polkumyyntitullin laajentamisesta koskemaan Kanadasta lähetetyn biodieselin tuontia riippumatta siitä, onko alkuperämaaksi ilmoitettu Kanada, ja Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan biodieselin tuonnissa asetuksella (EY) N:o 599/2009 käyttöön otetun lopullisen polkumyyntitullin laajentamisesta koskemaan sellaisen biodieselseoksen tuontia, jossa on enintään 20 painoprosenttia biodieseliä, ja tutkimuksen päättämisestä Singaporesta lähetetyn tuonnin osalta (EUVL L 122, 11.5.2011, s. 12).

([4]) Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1194/2013, annettu 19 päivänä marraskuuta 2013, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Argentiinasta ja Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL L 315, 26.11.2013, s. 2).

1.3 **Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelupyyntö**

(4) Julkaistuaan ilmoituksen Yhdysvalloista peräisin olevan biodieselin tuontiin sovellettavien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon lähestyvästä päättymisestä ([1]) Euroopan komissio, jäljempänä 'komissio', vastaanotti 11 artiklan 2 kohdan mukaisen tarkastelupyynnön.

(5) Pyynnön esitti 9 päivänä huhtikuuta 2014 European Biodiesel Board, jäljempänä 'pyynnön esittäjä' tai 'EBB', sellaisten tuottajien puolesta, joiden osuus biodieselin kokonaistuotannosta unionissa on yli 25 prosenttia. Pyyntö perustui siihen, että toimenpiteiden voimassaolon päättyminen johtaisi todennäköisesti polkumyynnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuvan vahingon toistumiseen.

1.4 **Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireillepano**

(6) Kun komissio oli perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdalla perustettua komiteaa kuultuaan todennut, että oli olemassa riittävä näyttö toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun panemiseksi vireille, se ilmoitti 10 päivänä heinäkuuta 2014 perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisen tarkastelun vireillepanosta julkaisemalla asiaa koskevan ilmoituksen ([2]), jäljempänä 'vireillepanoilmoitus', *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

(7) Samana päivänä komissio pani vireille Yhdysvalloista peräisin olevan biodieselin tuonnissa voimassa olevien tasoitustoimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun. Kyseessä on rinnakkainen mutta erillinen menettely, jota käsitellään erillisessä asetuksessa.

1.5 **Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso ja tarkastelujakso**

(8) Polkumyynnin ja vahingon jatkumisen tai toistumisen todennäköisyyttä koskeva tutkimus käsitti 1 päivän heinäkuuta 2013 ja 30 päivän kesäkuuta 2014 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso'. Vahingon jatkumisen tai toistumisen todennäköisyyden arvioinnin kannalta merkittäviä suuntauksia tarkasteltiin kaudella, joka ulottui 1 päivästä tammikuuta 2011 tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson loppuun, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

1.6 **Asianomaiset osapuolet**

(9) Vireillepanoilmoituksessa komissio pyysi asianomaisia osapuolia ottamaan siihen yhteyttä tutkimukseen osallistumista varten. Lisäksi komissio ilmoitti nimenomaisesti tutkimuksen vireillepanosta pyynnön esittäjälle, muille tiedossa oleville unionin tuottajille, tiedossa oleville vientiä harjoittaville tuottajille Yhdysvalloissa ja Yhdysvaltojen viranomaisille, tiedossa oleville tuojille, tavarantoimittajille ja käyttäjille, kauppiaille sekä järjestöille, joita tutkimuksen vireillepanon tiedettiin koskevan, ja kehotti niitä osallistumaan tutkimukseen.

(10) Asianomaisilla osapuolilla oli mahdollisuus esittää huomautuksia tutkimuksen vireillepanosta ja pyytää kuulemista komission ja/tai kauppaan liittyvissä menettelyissä kuulemisesta vastaavan neuvonantajan kanssa.

1.7 **Otanta**

(11) Komissio ilmoitti vireillepanoilmoituksessa, että se saattaa soveltaa asianomaisiin osapuoliin otantaa perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti.

a) Unionin tuottajia koskeva otanta

(12) Komissio ilmoitti vireillepanoilmoituksessa, että se oli valinnut alustavasti otoksen unionin tuottajista. Komissio valitsi otoksen suurimman edustavan tuonti- ja myyntimäärän perusteella ja varmisti samalla tasapuolisen maantieteellisen jakauman. Tähän alustavaan otokseen kuului seitsemän unionin tuottajaa, jotka sijaitsevat seitsemässä eri jäsenvaltiossa ja joiden osuus unionin biodieselin tuotannosta oli lähes 30 prosenttia. Komissio kehotti asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksia alustavasta otoksesta.

([1]) Ilmoitus tiettyjen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon lähestyvästä päättymisestä (EUVL C 289, 4.10.2013, s. 12).
([2]) Ilmoitus Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan biodieselin tuontiin sovellettavien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireillepanosta (EUVL C 217, 10.7.2014, s. 14).

(13) Yksi Italiassa sijaitseva yritys pyysi, että se sisällytettäisiin otokseen. Yritys kuitenkin aloitti toimintansa vasta vuoden 2013 lopulla sen jälkeen, kun se oli hankkinut biodiesellaitoksen toiselta italialaiselta biodieselin tuottajalta, joka sisältyi alustavaan otokseen. Koska saatavilla ei ole aiempia tietoja, jotka ovat tarpeen asiaan liittyvien kehityssuuntausten arvioimiseksi tarkastelujaksolla, ja koska kyseinen toinen italialainen yritys sisältyi jo alustavaan otokseen, tämä yritys päätettiin jättää otoksen ulkopuolelle.

(14) Yhdysvaltojen kansallinen biodiesellautakunta, jäljempänä 'NBB', huomautti, että alustavasti valittu otos oli erilainen kuin aiemmissa biodieseliä koskevissa tutkimuksissa valittu otos, ja viittasi kahteen yritykseen, joiden tuotanto- ja myyntimäärät olivat huomattavat ja joita ei nyt sisällytetty otokseen. NBB:n yksilöimät kaksi yritystä kuitenkin joko olivat etuyhteydessä otokseen sisältyvään johonkin toiseen yritykseen, jonka myyntimäärä oli huomattava, tai niiden myyntimäärä oli vähäisempi kuin samasta jäsenvaltiosta alustavasti otokseen valitun yrityksen. Sen vuoksi kummankaan näiden yrityksen sisällyttäminen otokseen ei olisi muuttanut alustavasti valitun otoksen edustavuutta. Alustavasti valitun otoksen vahvistettiin näin ollen olevan edustava otos unionin tuotannonalasta.

(15) Päätelmistä ilmoittamisen jälkeen Yhdysvaltojen viranomaiset väittivät, että otosta, joka edustaa 30:tä prosenttia unionin tuotannonalasta, ei voida pitää koko unionin biodieselteollisuutta edustavana ja että mikrotaloudelliset indikaattorit olisi pitänyt analysoida laajemmalta pohjalta. Yhdysvaltojen viranomaiset viittasivat WTO:n valituselimen päätelmiin asiassa EC – Fasteners, jossa 27 prosentin otosta pidettiin pienenä suhteessa kokonaismäärään ja katsottiin, että se olisi huomattava osa vain silloin, kun kyseessä on pirstoutunut tuotannonala.

(16) Toisin kuin Fasteners-tutkimuksessa komissio piti tässä tutkimuksessa unionin tuotannonalana koko tuotannonalaa eikä vain otokseen valittuja yrityksiä (ks. 93 kappale). Lisäksi kaikki makrotaloudelliset indikaattorit arvioitiin koko tuotannonalan tasolla ja vain jotkin mikrotaloudelliset indikaattorit analysoitiin otokseen valittujen yritysten tasolla. Unionin tuotannonalan tilannetta koskeva analyysi kuitenkin perustui sekä mikro- että makrotaloudellisten indikaattoreiden arviointiin. Unionin tuotannonalan katsotaan olevan pirstoutunut tuotannonala, koska se koostuu yli 200 tuottajasta, jotka sijaitsevat eri puolilla unionia ja joista suurin osa on pieniä ja keskisuuria yrityksiä. Sen vuoksi komissio päättelee, että otos, joka edustaa 30:tä prosenttia unionin tuotannonalasta, on edustava, ja näin ollen väite hylätään.

b) Tuojia koskeva otanta

(17) Pystyäkseen päättämään otannan tarpeellisuudesta ja tarvittaessa valitsemaan otoksen komissio pyysi etuyhteydettömiä tuojia toimittamaan vireillepanoilmoituksessa täsmennetyt tiedot.

(18) Vain muutama etuyhteydetön tuoja toimitti pyydetyt tiedot ja suostui osallistumaan otokseen. Vähäisen määrän vuoksi komissio päätti, ettei otanta ollut tarpeen.

c) Yhdysvaltalaisia vientiä harjoittavia tuottajia koskeva otanta

(19) Voidakseen päättää otannan tarpeellisuudesta ja tarvittaessa valitsemaan otoksen komissio pyysi kaikkia Yhdysvalloissa toimivia vientiä harjoittavia tuottajia toimittamaan vireillepanoilmoituksessa täsmennetyt tiedot. Lisäksi komissio pyysi Yhdysvaltojen edustustoa unionissa yksilöimään muita mahdollisia vientiä harjoittavia tuottajia, jotka voisivat olla kiinnostuneita osallistumaan tutkimukseen, ja/tai ottamaan yhteyttä niihin.

(20) Komissio sai vastauksen 27 yhdysvaltalaiselta tuottajalta, mutta näistä vain 9 toimitti otantaa varten vireillepanoilmoituksen liitteessä I pyydettyjä tietoja vienti- ja/tai kotimarkkinamyynnistä. Yksikään niistä ei harjoittanut vientiä unioniin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Komissio valitsi otokseen kolme vientiä harjoittavaa tuottajaa, joiden kotimarkkina- ja vientimyynnin määrä oli suurin. Perusasetuksen 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti kaikkia tiedossa olleita vientiä harjoittavia tuottajia ja Yhdysvaltojen viranomaisia kuultiin otoksen valinnasta. Huomautuksia ei esitetty.

(21) Yksikään otokseen valituista tuottajista ei toimittanut vastausta kyselylomakkeeseen määräaikaan mennessä. Komissio ilmoitti 7 päivänä lokakuuta 2014 kolmelle otokseen valitulle vientiä harjoittavalle tuottajalle tästä vastausten puutteesta.

(22) Yksi otokseen valittu vientiä harjoittava tuottaja ilmoitti 10 päivänä lokakuuta 2014 komissiolle, että se oli päättänyt olla vastaamatta kyselylomakkeeseen. Muut kaksi vientiä harjoittavaa tuottajaa pyysivät määräaikaan erilaisia pidennyksiä, jotka myönnettiin, mutta täytettyjä kyselylomakkeita ei siltikään toimitettu.

(23) Komissio lähetti 10 päivänä marraskuuta 2014 kirjeen, jossa ilmoitettiin kolmelle otokseen valitulle yritykselle aikeesta soveltaa perusasetuksen 18 artiklaa ja perustaa tutkimuksen päätelmät käytettävissä oleviin tietoihin. Myös Yhdysvaltojen viranomaisille ilmoitettiin tästä aikeesta. Kirjeeseen toimitettavien huomautusten määräaika oli 21 päivä marraskuuta 2014.

(24) Tähän määräaikaan eli 21 päivään marraskuuta 2014 mennessä kaksi otokseen valittua yritystä ei ollut reagoinut millään tavalla ja yksi yritys selitti, että määräaika ei ollut riittävä, jotta se olisi voinut toimittaa vastauksensa.

(25) Sen vuoksi komissio päätteli, että yksikään yhdysvaltalaisista otokseen valituista yrityksistä ei toiminut yhteistyössä toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tutkimuksessa. Näin ollen komissio päätti soveltaa perusasetuksen 18 artiklan säännöksiä ja katsoi, että päätelmät, jotka voivat olla myönteisiä tai kielteisiä, voidaan tehdä käytettävissä olevien tietojen perusteella.

(26) Cargill Inc. -yritys huomautti, että asetuksessa (EY) N:o 599/2009 oli vahvistettu vähimmäistason polkumyynti-marginaali, jonka mukaisesti yrityksen tuottaman ja viemän (Yhdysvalloista peräisin olevan) biodieselin osalta oli otettu käyttöön 0 prosentin lopullinen polkumyyntitulli. Yritys totesi vielä, että asiassa ”Mexico Rice” ([1]) WTO:n valituselimen antamien päätelmien mukaisesti vientiä harjoittavaan tuottajaan, jonka ei havaita harjoittavan polkumyyntiä alkuperäisessä tutkimuksessa, ei voida kohdistaa polkumyyntitoimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevaa tarkastelua.

(27) Sen vuoksi Cargill Inc. pyysi, että siihen ei edelleenkään sovelleta polkumyyntitulleja voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun tuloksista riippumatta. Tämä pyyntö hyväksyttiin.

1.8 **Kyselylomakevastaukset ja tarkastuskäynnit**

(28) Komissio lähetti kyselylomakkeita otokseen valituille unionin tuottajille ja etuyhteydettömille tuojille, kauppiaille ja käyttäjille, jotka olivat ilmoittautuneet vireillepanoilmoituksessa asetetussa määräajassa.

(29) Komissio hankki ja tarkasti kaikki polkumyynnin, siitä johtuvan vahingon ja unionin edun määrittämistä varten tarpeellisina pitämänsä tiedot. Perusasetuksen 16 artiklan mukaisia tarkastuskäyntejä tehtiin seuraavien yritysten toimitiloihin:

Unionin tuottajat

— Bio-Oils Huelva S.L., Huelva, Espanja

— Biopetrol Rotterdam BV, Rotterdam, Alankomaat

— Diester industrie SAS, Rouen, Ranska

— Novaol S.R.L., Milano, Italia

— Preol a.s., Lovosice, Tšekki

— Rafineria Trzebinia S.A., Trzebinia, Puola

— Verbio Vereinigte BioEnergie AG, Leipzig, Saksa.

1.9 **Ilmoittaminen osapuolille**

(30) Komissio ilmoitti 3 päivänä kesäkuuta 2015 kaikille asianomaisille osapuolille niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella se aikoi ehdottaa voimassa olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden soveltamisen jatkamista, ja kehotti kaikkia asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksia. Komissio tarkasteli asianomaisten osapuolten toimittamia huomautuksia ja otti ne huomioon soveltuvin osin.

([1]) Mexico – Definitive Anti-Dumping Measures on Beef and Rice, WT/DS 295/AB/R, 29.11.2005.

(31) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen NBB pyysi kuulemista kauppaan liittyvissä menettelyissä kuulemisesta vastaavan neuvonantajan kanssa, ja sille myönnettiin kuuleminen.

2. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

2.1 Tarkasteltavana oleva tuote

(32) Tarkasteltavana oleva tuote on sama kuin voimassa olevien toimenpiteiden käyttöönottoon johtaneessa tutkimuksessa, jäljempänä 'alkuperäinen tutkimus', eli Amerikan yhdysvalloista peräisin olevat rasvahappomonoalkyyliesterit ja/tai parafiiniset kaasuöljyt, jotka on valmistettu synteesillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää (tunnetaan yleisesti 'biodieselinä'), joko puhtaassa muodossa tai sekoituksena, joka sisältää enemmän kuin 20 painoprosenttia rasvahappomonoalkyyliestereitä ja/tai parafiinisia kaasuöljyjä, jotka on valmistettu synteesillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää, ja jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 99, ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, ex 2710 20 11, ex 2710 20 15, ex 2710 20 17, ex 3824 90 92, 3826 00 10 ja ex 3826 00 90, jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote'.

(33) Biodiesel on uusiutuva polttoaine, jota käytetään kuljetusalalla dieselmoottoreissa. Perinteiset moottorit eivät kuitenkaan toimi puhtaalla biodieselillä vaan sekoituksella, jossa on mineraalidieseliä ja tietty osuus biodieseliä.

(34) Yhdysvalloissa tuotettu biodiesel on enimmäkseen rasvahappometyyliesteriä (FAME), joka on saatu erilaisista kasviöljyistä (soija-, palmu- ja rypsiöljy) ja käytetyistä paistoöljyistä, eläinrasvoista tai biomassasta, jotka toimivat biodieselin raaka-aineena. Termillä "esteri" tarkoitetaan kasviöljyjen transesteröintiä eli öljyn sekoittamista alkoholiin. Termillä "metyyli" tarkoitetaan metanolia; se on prosessissa yleisimmin käytetty alkoholi, vaikkakin tuotantoprosessissa voidaan käyttää myös etanolia, jolloin tuloksena on "rasvahapon etyyliestereitä".

(35) Kaikilla biodieselin lajeilla ja sekoituksissa olevilla biodieseleillä on tuotantoon käytettyjen raaka-aineiden mahdollisista eroista tai tuotantoprosessin vaihtelusta huolimatta samat tai erittäin samanlaiset fyysiset, kemialliset ja tekniset ominaisuudet ja samat käyttötarkoitukset. Tutkimuksen kohteena olevan tuotteen mahdolliset vaihtelut eivät muuta sen perusmääritelmää tai perusominaisuuksia taikka käsitystä, joka eri osapuolilla siitä on. Dieselöljyn loppukäyttäjien näkökulmasta on merkityksetöntä, onko polttoainepumpusta saatava sekoitus tehty jostakin erityisestä biodieselin raaka-aineesta.

2.2 Samankaltainen tuote

(36) Alkuperäisen tutkimuksen tavoin Yhdysvaltojen kotimarkkinoilla myydyllä biodieselillä ja vientiin myydyllä yhdysvaltalaisella biodieselillä on samat fyysiset ja tekniset perusominaisuudet ja samat käyttötarkoitukset. Samoin unionissa unionin tuotannonalan tuottamalla ja myymällä biodieselillä on samat fyysiset ja tekniset perusominaisuudet ja käyttötarkoitukset kuin Yhdysvalloista unioniin viedyllä tuotteella. Tämän vuoksi niitä pidetään tässä tutkimuksessa perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuina samankaltaisina tuotteina.

2.3 Tuotteen määritelmää koskevat väitteet

(37) Yhdysvaltojen viranomaiset väittivät, että biomassasta ([1]) tuotettu diesel muodostaa laajemman tuoteluokan kuin tarkasteltavana oleva tuote. Kuten alkuperäisen tutkimuksen perusteella väliaikaisen tasoitustullin käyttöönottamisesta annetussa asetuksessa ([2]) kuitenkin todetaan, kaikkia biodieselin lajeja ja biodieselsekoituksia, mukaan luettuna biomassasta valmistettu diesel, pidetään biodieselpolttoaineina ja ne kuuluvat osana lainsäädäntöpakettiin, joka koskee energiatehokkuutta, uusiutuvaa energiaa ja vaihtoehtoisia polttoaineita. Syynä on se, että biomassasta tuotetulla biodieselillä on samat tai hyvin samanlaiset fyysiset ja tekniset perusominaisuudet ja käyttötarkoitukset kuin muista lähteistä tuotetulla biodieselillä. Yksikään asianomainen osapuoli ei kiistänyt alkuperäisen tutkimuksen päätelmää, joka pätee myös tässä voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa. Tämän vuoksi komissio hylkää Yhdysvaltojen viranomaisten väitteen.

([1]) Yhdysvaltojen lainsäädännössä (26 U.S. Code, 45K(c)(3) §) biomassalla tarkoitetaan kaikkea muuta orgaanista materiaalia kuin a) öljyä ja maakaasua (tai niistä saatuja tuotteita) ja b) hiiltä (mukaan luettuna ruskohiili) tai siitä saatuja tuotteita).

([2]) Komission asetus (EY) N:o 194/2009, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2009, väliaikaisen tasoitustullin käyttöönotosta Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan biodieselin tuonnissa (EUVL L 67, 12.3.2009, s. 50), johdanto-osan 20 kappale.

3. POLKUMYYNNIN JATKUMISEN TAI TOISTUMISEN TODENNÄKÖISYYS

(38) Perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti komissio tutki, johtaisiko toimenpiteiden voimassaolon päättyminen todennäköisesti polkumyynnin jatkumiseen tai toistumiseen.

3.1 Alustavat huomautukset

(39) Koska otokseen valitut tuottajat eivät toimineet yhteistyössä (ks. 25 kappale), ei ollut mahdollista tehdä yhdysvaltalaisten tuottajien toimittamiin tarkistettuihin tietoihin perustuvaa analyysiä. Tämän vuoksi komissio käytti seuraavia tietolähteitä: joidenkin yhdysvaltalaisten biodieselin tuottajien vireillepanovaiheessa otantaa koskevissa kyselylomakkeissa toimittamat tiedot, Eurostat, voimassaolon päättymistä koskevaa tarkastelua koskeva pyyntö, pyynnön esittäjän myöhemmin toimittamat tiedot, Yhdysvaltojen kansallinen biodiesellautakunta, Yhdysvaltojen energiatiedotusviraston ja energiaministeriön verkkosivut sekä Yhdysvaltojen kansainvälisen kaupan komissio.

3.2 Polkumyynnillä tapahtunut tuonti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana

(40) Sen jälkeen, kun toimenpiteet otettiin käyttöön vuonna 2009, biodieselin tuonti Yhdysvalloista unioniin väheni lähes nollaan niin, että vuonna 2013 ja tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla vietiin vain erittäin pieniä määriä. Näissä olosuhteissa ei pidetty merkityksellisenä arvioida polkumyynnin tasoa tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Sen vuoksi voidaan päätellä, että polkumyynti ei jatkunut tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

3.3 Näyttö polkumyynnin toistumisen todennäköisyydestä

(41) Komissio tutki, oliko näyttöä polkumyynnin toistumisen todennäköisyydestä, jos toimenpiteiden annettaisiin raueta. Etenkin seuraavia seikkoja tarkasteltiin: unionissa ja Yhdysvalloissa tuotetun ja myydyn tuotteen hintojen suhde, kolmansiin maihin suuntautuvan viennin hintojen ja Yhdysvaltojen hintojen suhde, kolmansiin maihin suuntautuvan viennin hintojen ja unionin hintatason suhde sekä käyttämätön kapasiteetti, toimenpiteiden kiertäminen ja absorptiokäytännöt.

3.3.1 *Unionissa ja Yhdysvalloissa tuotetun ja myydyn tuotteen hintojen suhde*

(42) Koska yhdysvaltalaiset biodieselin tuottajat eivät toimineet yhteistyössä, komission yksiköt käyttivät kolmea tietolähdettä määrittäessään biodieselin kotimarkkinahintoja Yhdysvalloissa tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla: i) vireillepanovaiheessa otantaa varten lähetettyyn kyselylomakkeeseen saadut vastaukset, joita useat yhdysvaltalaiset biodieselin tuottajat toimittivat; ii) NBB:n toimittamat tiedot, jotka perustuvat markkinaselvityksen tekijän (Jacobsen) keräämiin tietoihin; ja iii) pyynnön esittäjän toimittamat tiedot, jotka perustuvat öljynhintojen tietopalvelun (OPIS) keräämiin tietoihin.

(43) Näistä kolmesta lähteestä saadut tiedot sisältävät eri kaupan portaan hinnat ja Incoterm-toimitusehdot. Arvot ovat kuitenkin erittäin lähellä toisiaan. Näistä kolmesta lähteestä saatujen arvojen keskiarvo on 1 196,93 Yhdysvaltojen dollaria (USD) tonnia kohti. Tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikaisella euron ja dollarin keskimääräisellä vaihtokurssilla (1 euro = 1,356 dollaria) summa vastaa Yhdysvaltojen kotimarkkinahintaa 883 euroa ([1]) tonnia kohti.

(44) Unionin tuottajien unionissa tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla myymän biodieselin keskimääräinen noudettuna lähettäjältä -hinta (ks. taulukko 8) oli 905 euroa tonnia kohti (1 227,18 USD).

(45) Voidakseen tulla takaisin unionin markkinoille yhdysvaltalaisten tuottajien olisi myytävä alemmalla hinnalla kuin 905 euroa tonnia kohti. Niiden loppuhinnan olisi myös katettava merirahti- ja vakuutuskustannukset sekä biodieseliin tällä hetkellä sovellettava tulli (6,5 %). Tutkimuksen aikana saatujen tietojen mukaan näiden vaikutus olisi noin 100 euroa tonnia kohti. Komissio päätyi tähän summaan tullien sekä kuljetus- ja rahtikustannusten perusteella, jotka NBB oli laskenut (noin 94 euroa), ja pyöristi summan 100 euroon, jotta se kattaisi myös joitakin tuonnin jälkeisiä lisäkustannuksia.

([1]) Kirjoitusvirheen vuoksi päätelmistä ilmoittavassa asiakirjassa summa oli virheellisesti 884 euroa.

(46) Jos yhdysvaltalaiset tuottajat ryhtyvät jälleen viemään EU:hun, niiden olisi tämän vuoksi tehtävä se noudettuna lähettäjältä -hinnalla (alle 805 euroa/tonni), mikä olisi alempi kuin niiden myyntihinta Yhdysvaltojen kotimarkkinoilla, eli kyseessä olisi polkumyyntihinta. Kun otetaan huomioon kolmansiin maihin suuntautuvan viennin hintaan (ks. 63 kappale) ja käyttämättömään kapasiteettiin (ks. 71 kappale) liittyvät olosuhteet, on todennäköistä, että yhdysvaltalaiset tuottajat aloittaisivat uudelleen viennin unioniin, jos voimassa olevien toimenpiteiden annettaisiin raueta, koska tämä antaisi niille mahdollisuuden vähentää tuotannon yksikkökustannuksia, kuten 72 kappaleessa selitetään tarkemmin.

(47) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen NBB asetti kyseenalaiseksi komission vahvistaman keskimääräisen kotimarkkinahinnan tarkkuuden ja muistutti, että se oli aiemmin toimittanut alemman arvon (789,36 euroa/tonni), joka perustui Yhdysvaltojen energiaministeriöltä saatuihin hintoihin.

(48) Komissio hylkää väitteen seuraavista syistä.

(49) NBB:n ilmoittamaa keskimääräistä hintaa ei voida pitää tarkkana, koska kyseessä on vähittäishinta eikä noudettuna lähettäjältä -hinta. Tarkemmin ottaen NBB toimitti biodieselin keskimääräisen kuukausittaisen vähittäishinnan (huoltoasemalla) heinäkuussa 2014, mitattuna GGE:nä (Gasoline Gallons Equivalent) ja käyttämällä vain yhden ajankohdan eli 19 päivän syyskuuta 2014 vaihtokurssia.

(50) Komission laskema keskimääräinen hinta on kohtuullinen arvo, kun otetaan huomioon, että se laskettiin käyttämällä saatavilla olevia tietoja, koska yhdysvaltalaiset tuottajat eivät toimineet yhteistyössä. Kyseessä on keskiarvo joidenkin yhdysvaltalaisten tuottajien vireillepanovaiheessa ilmoittamista hinnoista, markkinaselvityksen tekijän (Jacobsen) keräämistä hinnoista, jotka NBB itse ilmoitti, sekä OPIS:n keräämistä hinnoista, jotka EBB toimitti. Se on yksinkertainen keskiarvo, koska saatavilla ei ollut määriin liittyviä tietoja, joiden perusteella olisi voitu laskea painotettu keskiarvo. Nämä kolme arvoa olivat kuitenkin hyvin samanlaisia. Incoterm-toimitusehdot ja kaupan porras eivät olleet tiedossa, joten niitä ei voitu ottaa huomioon. OPIS:n hintoja kuitenkin oikaistiin kohtuullisten kuljetuskustannusten huomioon ottamiseksi Yhdysvaltojen sisällä. Kun otetaan huomioon merkittävä ero kotimarkkina- ja vientihinnan välillä, mitkään Incoterm-toimitusehtojen ja kaupan portaan perusteella tehtävät oikaisut eivät olisi muuttaneet päätelmää, jonka mukaan yhdysvaltalaisten tuottajien on myytävä polkumyyntihinnoilla, jos ne haluavat aloittaa jälleen myynnin unioniin.

(51) NBB kiisti myös hinnan 100 euroa/tonni, jota käytettiin luotettavan keskimääräisen vientihinnan laskemiseen käyttäen lähtökohtana keskimääräistä biodieselin hintaa unionissa, ja ehdotti sen sijaan hinnan 110,49 euroa/tonni käyttämistä. Kuten 45 kappaleessa todettiin, komissio käytti NBB:n ehdottamia summia tullien ja kuljetus- ja rahtikustannusten laskemiseen. Komissio käytti vain tuonnin jälkeisiin lisäkustannuksiin alempaa summaa kuin NBB:n esittämää 16,69 euroa, koska NBB ei osoittanut, että tuonnin jälkeisten kustannusten määrän olisi oltava 2 prosenttia CIF-arvosta unionin rajalla. Komission ja NBB:n arvion ero on joka tapauksessa marginaalinen eikä muuta polkumyynnin todennäköisyyttä koskevaa päätelmää, kun otetaan myös huomioon, että tältä osin ei vaadittu tarkkoja polkumyyntilaskelmia.

(52) NBB väitti, että fyysisten erojen huomioon ottamiseksi olisi pitänyt tehdä oikaisu, kuten alkuperäisessäkin tutkimuksessa, koska Yhdysvalloissa biodieselin tuotantoon käytetään pääasiassa soijapapuja ja unionissa taas rapsia, joka on laadultaan parempaa ja edellyttää lisähintaa.

(53) Tämä väite on hylättävä. Alkuperäisessä tutkimuksessa tehtiin oikaisu yhdysvaltalaisten tuottajien ja unionin tuottajien tarkastettujen tietojen vertailun perusteella. Koska yhdysvaltalaiset tuottajat eivät toimineet yhteistyössä tässä toimenpiteiden päättymistä koskevassa tarkastelussa, komissio ei voinut vahvistaa, että oikaisu olisi tehtävä. Jos mahdollinen oikaisu olisi tehtävä, komissio ei voisi vahvistaa tällaisen oikaisun tasoa. Alkuperäisen tutkimuksen aikana vallinneet olosuhteet ovat muuttuneet, ja raaka-ainesekoitus, jota käytetään sekä EU:ssa ja Yhdysvalloissa biodieselin tuottamiseen, ei ole enää sama. NBB esitti 10 prosentin oikaisua muttei esittänyt tämän tasoisen oikaisun tueksi mitään näyttöä.

(54) NBB ja Yhdysvaltojen viranomaiset väittivät, että koska Yhdysvaltojen kotimarkkinahinta on korkeampi kuin todennäköinen vientihinta unioniin, yhdysvaltalaiset tuottajat lisäisivät ennemminkin kotimarkkinamyyntiään kuin vientiään unioniin, etenkin kun otetaan huomioon kasvanut kulutus Yhdysvalloissa.

(55) Väite on perusteeton ja olisi hylättävä. Kulutus Yhdysvalloissa kasvoi viime vuosina, pääasiassa valtion kannustinpolitiikan ja uusiutuvia polttoaineita koskevassa ohjelmassa asetettujen pakollisten tavoitteiden sekä biodieselin tuotantoa ja sekoittamista edistävien tukijärjestelmien vuoksi. NBB:n toimittamien tietojen perusteella biodieselin kulutus Yhdysvalloissa kuitenkin laski vuonna 2014 verrattuna vuoteen 2013. Ei ole mitään näyttöä siitä, että kulutus kasvaisi vuosina 2015 ja 2016. Julkisesti saatavilla olevat tiedot ([1]) päinvastoin viittaavat siihen, että uusiutuvien polttoaineiden pakollista käyttöä Yhdysvalloissa koskevat tavoitteet pysyvät samalla tasolla tulevina vuosina. Tämän seurauksena nykyinen kulutustaso Yhdysvalloissa pysyy todennäköisemmin vakaana kuin kasvaa. Koska Yhdysvalloissa on ylimääräistä kapasiteettia (ks. 69 kappale ja sitä seuraavat kappaleet), yhdysvaltalaisilla tuottajilla olisi edelleen kannustin viedä unioniin, vaikka ne myisivätkin kotimarkkinahintoja alemmilla hinnoilla mutta edelleen kattaisivat muuttuvat kustannuksensa.

(56) NBB väitti, että komission olisi pitänyt selittää, miten kasvanut tuotantomäärä vähentää yhdysvaltalaisten tuottajien tuotantokustannuksia. Tältä osin on todettava aluksi, että yhteistyön puutteen vuoksi komissio ei voinut tehdä täsmällisiä laskelmia suurempien tuotantomäärien vaikutuksesta yhdysvaltalaisten tuottajien kustannuksiin. Taloudelliselta kannalta on kuitenkin selvää, että jos kiinteät kustannukset jaetaan suuremmalle tuotantomäärälle, yksikkökohtaiset tuotantokustannukset pienenevät. Tämä pitää paikkansa siltikin, vaikka biodieselin tuotannossa suurin osa kustannuksista on muuttuvia ja riippuu käytetyistä raaka-aineista, kuten NBB väitti. Kiinteät kustannukset on silti jaettava koko tuotantomäärälle. Unionin tuotannonalalta saatujen tietojen mukaan raaka-ainekustannukset muodostavat merkittävän osan tuotantokustannuksista, mutta täsmällinen prosenttiosuus riippuu käytetystä raaka-aineesta, yrityksen vertikaalisen integraation asteesta sekä sen myynti-, yleis- ja hallintokustannuksista. Näissä olosuhteissa komissio pystyi kohtuudella olettamaan, että kasvanut tuotanto vähentää yhdysvaltalaisten tuottajien tuotantokustannuksia. Tilanne olisi toinen vain, jos vientihinta olisi niin alhainen, että se ei kattaisi edes käytettyjä raaka-aineita, mutta NBB ei toimittanut mitään huomautuksia, jotka tukisivat tällaista skenaariota.

3.3.2 *Kolmansiin maihin suuntautuvan viennin ja Yhdysvaltojen hintojen suhde*

(57) Toinen tekijä, jonka perusteella voidaan päätellä, että polkumyynti toistuu todennäköisesti, perustuu Yhdysvalloista kolmansiin maihin tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana suuntauneen biodieselviennin mallin analyysiin. Komissio tutki Yhdysvaltojen kansainvälisen kaupan komission tietokantaa ja poimi sieltä HTS-koodilla 382600 tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana viedyn biodieselin arvon ja määrän. Viennin määrä (tonneina) kaikkiin maihin (EU mukaan luettuna) oli 567 018 tonnia. Keskimääräinen vapaasti aluksen sivulla -arvo tonnia kohti oli tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla 753,34 euroa. Komissio laski keskimääräisen myyntihinnan Yhdysvaltojen dollareina tonnia kohti ja vertasi sitä keskimääräiseen kotimarkkinahintaan Yhdysvalloissa (määritetty 42 kappaleessa selitetyllä tavalla). Päätelmät esitetään tiivistetysti jäljempänä.

Taulukko 1

Yhdysvaltojen vientimäärät ja -hinnat tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla

Määrämaat	Vientimäärä (tonnia)	% viennistä kaikkiin maihin	Keskimääräinen arvo (dollaria/tonni)	Keskimääräinen arvo (euroa/tonni)	Polkumyynti prosentteina vientihinnasta
Yhteensä Gibraltar ([1])	76 266	13	753,19	555,45	59
Yhteensä Kanada	247 959	44	1 167,33	860,86	3
Yhteensä Australia	4 267	1	1 019,77	752,04	17
Yhteensä Malesia	103 773	18	891,44	657,41	34

([1]) Gibraltar ei kuulu tulliliittoihin eikä tuotteiden tuontia Gibraltarille pidetä tuotteiden luovutuksena vapaaseen liikkeeseen unionissa.

([1]) Ks. esimerkiksi: http://biodiesel.org/news/news-display/2014/05/14/biodiesel-producers-hit-hard-by-policy-uncertainty; sivun tiedot 6.7.2015.

(58) Taulukosta näkyy, että Yhdysvaltojen tuottajat vaikuttavat myyvän tällä hetkellä kolmansiin maihin polkumyyntihinnoin niin, että vientihinnat ovat 3–59 prosenttia alemmat kuin kotimarkkinahinnat. Sen vuoksi komissio päätteli, että koska yhdysvaltalaiset tuottajat myyvät kolmansiin maihin polkumyyntihinnoin, on todennäköistä, että ne harjoittaisivat vientiä EU:hun myös polkumyyntihinnoin suuntaamalla sinne osan muille markkinoille suuntautuvasta nykyisestä viennistään.

(59) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen NBB kyseenalaisti vientitietojen tarkkuuden, koska vientimäärän arviointiin käytettyyn HTS-koodiin (38 26 00) sisältyy muitakin tuotteita, minkä vuoksi biodieselin vientihintaa ei voida verrata sen kotimarkkinahintaan.

(60) Komissio käytti kyseistä koodia, koska Yhdysvaltojen viranomaiset itse totesivat toisessa täydentävässä vastauksessaan (19 päivänä joulukuuta 2014), että koodia on käytetty vuodesta 2012 lähtien, jotta saataisiin tarkkoja tilastotietoja yhdysvaltalaisen biodieselin viennistä. Vaikka koodissa yliarvioidaan viedyn tarkasteltavana olevan tuotteen arvo, tämä yliarviointi on kuitenkin pienempää kuin aiemmin käytetyissä koodeissa. Yhdysvaltojen viranomaiset katsoivat, että koodi antaa suhteellisen tarkan kuvan viennin arvosta.

(61) NBB väitti, että komission laskemia kotimarkkinahintoja ei voi verrata ITC-tietokannssa esitettyihin vientihintoihin, minkä vuoksi komission laskemia polkumyyntimarginaaleja ei voi käyttää.

(62) Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa ei tarvitse laskea uusia polkumyyntimarginaaleja. Tässä tapauksessa toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen polkumyyntivienti lakkasi, joten analyysissä keskityttiin polkumyyntiviennin toistumisen todennäköisyyteen. Koska yhdysvaltalaiset tuottajat eivät toimineet yhteistyössä, komissio hyödynsi käytettävissä olevia tietoja. Tässä tilanteessa kolmansiin maihin suuntautuvan viennin hinnat ovat merkityksellisiä, ja niitä voidaan käyttää indikaattorina arvioitaessa, mitä tapahtuu, jos toimenpiteiden annetaan raueta. Kotimarkkinahintojen ja kolmansiin maihin suuntautuvan viennin hintojen vertailulla ei pyritä laskemaan täsmällisiä polkumyyntimarginaaleja vaan antamaan osviittaa polkumyynnin toistumisen todennäköisyydestä, jos voimassa olevien toimenpiteiden annetaan raueta.

3.3.3 *Kolmansiin maihin suuntautuvan viennin hintojen ja unionin hintatason suhde*

(63) EU:n markkinat ovat houkuttelevat yhdysvaltalaisen biodieselin viennin kannalta. Yhdysvaltojen kansainvälisen kaupan komission tietokannan perusteella (ks. 57 kappale) tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla keskimääräinen vientihinta kaikkiin määrämaihin oli 1 021,52 dollaria (753,34 euroa) tonnilta. Korkein keskimääräinen vientihinta oli Kanadaan (1 167,33 dollaria eli 860,86 euroa tonnilta) ja alin Gibraltarille (753,19 dollaria eli 555,45 euroa tonnilta).

(64) Tämä keskimääräinen vientihinta on alempi kuin unionin tuottajien unionissa tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla myymän biodieselin keskimääräinen hinta (905 euroa tonnilta). Vaikka yhdysvaltalaisten tuottajien olisikin myytävä 905 euroa/tonni alittavalla hinnalla päästäkseen unionin markkinoille, niillä olisi silti kannustin suunnata osa kolmansiin maihin suuntautuvasta nykyisestä viennistään unionin markkinoille, koska ne ovat houkuttelevammat kuin jotkin muut kolmansien maiden markkinat.

(65) NBB ja Yhdysvaltojen viranomaiset väittivät, että kolmansiin maihin suuntautuvaa vientimyyntiä ei suunnattaisi unioniin, koska suurimmat vientimarkkinat ovat Kanadassa, jossa hinnat ovat korkeammat kuin noudettuna lähettäjältä -hinnat unioniin.

(66) Komissio viittasi kuitenkin osaan nykyisestä vientimyynnistä eikä kaikkeen vientimyyntiin. Komissio ei väittänytkään, että yhdysvaltalaiset tuottajat lopettaisivat viennin Kanadaan ja suuntaisivat tämän myynnin unioniin. Kanadan markkinoitakin voidaan pitää houkuttelevina yhdysvaltalaisten tuottajien kannalta, mutta sen markkinat ovat suppeat verrattuna unionin markkinoihin ([1]), jotka ovat edelleen maailman suurimmat biodieselin markkinat.

(67) NBB väitti myös, että nykyistä vientiä Malesiaan ei suunnattaisi unioniin, koska Malesiassa kulutus on kasvussa eikä biodieselin tuonnista tarvitse maksaa tulleja.

([1]) Biodieselin kulutus Kanadassa ylittänee hienoisesti 300 000 tonnia vuonna 2015. Ks. esimerkki: http://gain.fas.usda.gov/Recent%20GAIN%20Publications/Biofuels%20Annual_Ottawa_Canada_11-24-2014.pdf; sivun tiedot 6.7.2015.

(68) ICT-tietokannassa olevien Yhdysvalloista Malesiaan suuntautuvan viennin keskihintojen perusteella kuitenkin vaikuttaa siltä, että myynti unioniin olisi kannattavampaa yhdysvaltalaisille tuottajille kuin myynti Malesiaan, vaikka hintaan lisättäisiin tavanomaiset tullitkin. Kuten 1 taulukossa osoitettiin, tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla vientihinnat Malesiaan olivat merkittävästi alemmat kuin hinnat unionissa. Kulutus Malesiassa saattaa olla kasvussa mutta niin saattaa olla myös tuotanto, joka perustuu erityisesti palmuöljyyn. Lisäksi voidaan odottaa kohtuudella, että naapurimaa Indonesia, jonka biodieselin tuotanto on merkittävä, lisää vientiä Malesiaan, jos sen kulutus kasvaa. Tästä syystä väite on hylättävä.

3.3.4 *Käyttämätön kapasiteetti*

(69) Yhdysvaltalaisten tuottajien merkittävä käyttämätön kapasiteetti kannustaa lisäämään tuotantoa ja myymään biodieseliä polkumyyntihinnoin EU:n markkinoille. Koska yhdysvaltalaiset tuottajat eivät toimineet tutkimuksessa yhteistyössä, komissio määritti Yhdysvaltojen tuotantokapasiteetin käytettävissä olevien tietojen perusteella, jotka se sai Yhdysvaltojen ympäristönsuojeluviraston EPA:n ja Yhdysvaltojen energiatiedotusviraston EIA:n verkkosivuilta.

(70) Yhdysvaltalaisten biodieselin tuottajien on ilmoitettava näille kahdelle viranomaiselle (ensin mainitulle vuosittain ja toiseksi mainitulle kuukausittain) biodieselin olemassa olevasta ja suunnitellusta tuotantokapasiteetista samoin kuin tuotannostaan, tuotantopanoksistaan, varastoistaan ja myynnistään.

(71) EIA:n tietojen mukaan yhdysvaltalaisten biodieselin tuottajien tuotantokapasiteetti tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla oli 7 128 000 tonnia. Määrä on hyvin lähellä NBB:n ilmoittamaa määrää (6 963 000 tonnia), joka perustui sen jäsenten EPA:lle ilmoittamiin tietoihin.

(72) Yhdysvaltojen tosiasiallinen biodieselin tuotanto tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla oli 4 450 000 tonnia (EIA:n tiedot), mikä tarkoittaa 62,4 prosentin kapasiteetin käyttöastetta ja 37,6 prosentin käyttämätöntä kapasiteettia (eli 2 678 000 tonnia). Tämä käyttämätön kapasiteetti toimitetaan todennäköisesti unionin markkinoille, jos toimenpiteiden annetaan raueta. Yhdysvaltalaiset tuottajat pystyvät helposti lisäämään tuotantoaan ja viemään sen EU:hun, ja ne saavat siitä taloudellista etua, kun niiden kapasiteetin käyttöaste kasvaa ja tuotannon yksikkökustannukset pienenevät. Yhdysvaltojen käyttämättömän kapasiteetin vapauttamisella unionin markkinoille on merkittävä vaikutus, koska sen osuus unionin kulutuksesta tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla oli lähes 22 prosenttia.

(73) NBB esitti tähän liittyen useita huomautuksia. Ensinnäkin se toi esiin, että Yhdysvaltojen todellinen tuotantokapasiteetti on pienempi kuin komission esittämä. NBB:n mukaan useat tuotantolaitokset Yhdysvalloissa eivät ole toiminnassa, vaikkakin ne ovat rekisteröityneitä, minkä vuoksi todellinen tuotantokapasiteetti on 5 409 000 tonnia. NBB:n mukaan tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla biodieselin tuotanto oli suurempi (5 084 000 tonnia). Tämän seurauksena NBB väitti, että kapasiteetin käyttöaste on noin 94 prosenttia ja käyttämätöntä kapasiteettia on vain vähän vietäväksi EU:hun, jos toimenpiteet kumotaan.

(74) Tämä väite hylättiin. NBB:n toimittamia tietoja ei voitu sovittaa yhteen virallisesti käytettävissä olevien tietojen kanssa. Yhdysvaltojen biodieselin tuottajien on toimitettava EIA:lle kuukausittain lomake (EIA-22M Monthly Biodiesel Production Survey), jossa ilmoitetaan muun muassa vuotuinen tuotantokapasiteetti ja toiminnan status (toiminnassa, tilapäisesti ei toiminnassa tai pysyvästi lopettanut toiminnan). Tammikuusta 2013 lähtien rekisteröity kapasiteetti vaihteli hieman kuukausittain mutta oli yleisesti ottaen melko vakaa.

(75) Yhdysvaltojen biodieselin tuottajien on lisäksi toimitettava EPA:lle vuosittain tiedot muun muassa uusiutuvan polttoaineen tyypistä tai tyypeistä, joita on tarkoitus tuottaa tai tuoda, sekä nykyisestä ja suunnitellusta tuotantokapasiteetista.

(76) Rekisteröity kapasiteetti, jonka yhdysvaltalaiset biodieselin tuottajat ovat ilmoittaneet, päivitetään näin ollen säännöllisesti, minkä vuoksi sitä pidetään tarkkana lähteenä. Vaikka rekisteröity kapasiteetti ei olisikaan käytössä, se on otettava huomioon laskettaessa käyttämätöntä kapasiteettia, joka on käytettävissä tuotannon ja viennin lisäämiseksi.

(77) NBB:n ilmoittamista tuotantokapasiteetin arvoista oli lisäksi jo jätetty pois pysyvästi lakkautettu kapasiteetti, kuten sen toimittamissa tiedoissa todettiin. Tuotantolaitokset, joita ei ole pysyvästi lakkautettu, voivat aloittaa tuotannon uudelleen, jos markkinaolosuhteet tulevaisuudessa muuttuvat (esimerkiksi jos unionin markkinat avautuvat). Toistumisen todennäköisyyden arviointi toimenpiteiden päättymistä koskevassa tarkastelussa edellyttää sen ennakointia, mitä tulevaisuudessa voi tapahtua, jos toimenpiteiden annetaan raueta, eikä pelkästään tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikaisen tilanteen huomioon ottamista.

(78) Sen vuoksi komissio katsoo, että tämänhetkinen rekisteröity kapasiteetti muodostaa asianmukaisen perustan Yhdysvaltojen kokonaistuotantokapasiteetin ja käyttämättömän kapasiteetin laskemiselle, ja hylkää NBB:n väitteen.

(79) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen NBB esitti edelleen, että tuotantokapasiteetissa ei pitäisi ottaa huomioon käyttämätöntä kapasiteettia, vaikka tätä kapasiteettia ei olisikaan ilmoitettu Yhdysvaltojen viranomaisille purettuna tai pysyvästi lakkautettuna kapasiteettina.

(80) NBB:n siteeraamien EIA:n ohjeiden mukaan kuitenkin ”vuotuinen tuotantokapasiteetti on se biodieselin määrä, jonka laitos voi tuottaa kalenterivuonna, kun otetaan huomioon normaali keskeytysaika huollon vuoksi. Siihen sisältyy seisokissa olevan laitoksen kapasiteetti siihen asti, että laitos puretaan tai hylätään”. Edellä esitetyn perusteella on ilmeistä, että EIA ottaa huomioon kaikki mahdolliset laitokset, jotka saattavat aloittaa toiminnan jälleen. Tämän vuoksi toisin kuin NBB väittää, tuotantolaitokset, joita ei ole purettu tai pysyvästi lakkautettu, voivat aloittaa tuotannon uudelleen, jos olosuhteet tulevaisuudessa muuttuvat.

(81) Sen vuoksi komissio katsoo, että tämänhetkinen rekisteröity kapasiteetti muodosti asianmukaisen perustan Yhdysvaltojen kokonaistuotantokapasiteetin ja käyttämättömän kapasiteetin laskemiselle.

(82) NBB väitti myös, että Yhdysvaltojen biodieselteollisuuden ei ole tarkoitus toimia vientiteollisuutena, koska suurin osa Yhdysvaltojen biodieselin tuotantolaitoksista tuottaa alle 15 000 000 gallonaa (55 000 tonnia) vuodessa. Väitteen mukaan ei olisi taloudellisesti kannattavaa varastoida useita viikkoja biodieseltuotantoa yhtä vientilähetystä varten.

(83) Myös tämä väite hylättiin. Yhdysvaltojen biodieselteollisuus voi harjoittaa vientiä, ja ennen nyt voimassa olevien toimenpiteiden käyttöönottoa yhdysvaltalaiset tuottajat veivät biodieseliä unionin markkinoille merkittäviä määriä, jopa 1 137 000 tonnia alkuperäisen tutkimuksen tutkimusajanjaksolla (1 päivän huhtikuuta 2007 ja 31 päivän maaliskuuta 2008 välillä). Tämä osoittaa, että Yhdysvalloissa on tuottajia, joilla on riittävä tuotantokapasiteetti vientiä varten. Ne yhdysvaltalaiset tuottajat, joilla ei ole riittävää yksilöllistä tuotantokapasiteettia unioniin vientiä varten, toimittavat edelleen kotimarkkinoille, ja kauppiaat voivat yhdistää useiden tuotantolaitosten tuotannon ja viedä sen.

(84) Päätelmänä voidaan todeta, että Yhdysvaltojen biodieselteollisuudella on merkittävästi käyttämätöntä kapasiteettia ja sen vuoksi voimakas kannustin aloittaa vienti uudelleen EU:n markkinoille, jos voimassa olevien toimenpiteiden annetaan raueta.

3.3.5 *Toimenpiteiden kiertämiseen/absorptioon liittyvät käytännöt*

(85) Kuten 2 kappaleessa todettiin, vuonna 2009 käyttöön otettuja polkumyyntitoimenpiteitä kierrettiin lähettämällä tuotetta Kanadan kautta ja muuttamalla sekoituksen koostumusta. Tällaisten käytäntöjen esiintyminen osoittaa, että jotkin yhdysvaltalaiset tuottajat ovat kiinnostuneita pääsemään unionin markkinoille toimenpiteiden käyttöönoton jälkeenkin, ja sen vuoksi sitä pidetään merkkinä tulevien polkumyyntikäytäntöjen todennäköisyydestä.

(86) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen NBB väitti, että nämä tapahtuivat neljä vuotta ennen tarkastelua eikä niitä voida käyttää päätelmien tekemiseen tässä tapauksessa.

(87) Komissio katsoo edelleen, että samojen markkinatoimijoiden toteuttamien aiempien käytäntöjen esiintyminen ei ole sinänsä ratkaisevaa, mutta sen voidaan kuitenkin katsoa antavan osviittaa siitä, että yhdysvaltalaiset tuottajat ovat erittäin kiinnostuneita pääsemään unionin markkinoille.

3.3.6 *Muut tekijät*

(88) Yhdysvaltojen biodieselin tuotanto tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla (4 450 000 tonnia) oli pienempi kuin kulutus (4 896 000 tonnia). Tämän seurauksena Yhdysvallat toi biodieseliä enemmän kuin se vei sitä. Syynä tähän voisi olla epävarmuus, joka liittyy uusiutuvien polttoaineiden vakio-ohjelman mukaisiin pakollisen biodieseltuotannon tavoitteisiin (1,28 miljardia gallonaa eli 4 238 000 tonnia vuonna 2014, sama kuin vuonna 2013), sekä se, että tuotu biodiesel voi osallistua uusiutuvien polttoaineiden vakio-ohjelmaan ja sille voidaan

hakea Yhdysvaltojen biodieselverohyvitystä, kun se on voimassa. Tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla kokonaistuonti oli 1 072 000 tonnia ja kokonaisvienti 567 000 tonnia. Jos käytettävissä olevaa tuotantokapasiteettia ei kuitenkaan käytetty kotimaisen kysynnän tyydyttämiseen tarkastelujaksolla, on epätodennäköistä, että tällainen käytettävissä oleva tuotantokapasiteetti käytettäisiin jatkossa samaan tarkoitukseen. On vahvistettu, että Yhdysvaltojen tuotantokapasiteetti (7 128 000 tonnia) tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla oli merkittävästi suurempi kuin kotimarkkinoiden kulutus. Tämä tarkoittaa sitä, että jos vientimahdollisuuksia tarjoutuu, yhdysvaltalaisilla tuottajilla on kannustin viedä, ja ne todennäköisesti hyödyntävät käyttämätöntä kapasiteettiaan. Jos yhdysvaltalaiset tuottajat olisivat voineet käyttää käyttämättömän kapasiteetin kotimaisen kysynnän tyydyttämiseen, ne olisivat jo tehneet niin.

(89) Tässä yhteydessä on huomattava, että unionin markkinat ovat erittäin houkuttelevat, koska ne ovat maailman suurimmat ja koska unionissa ja jäsenvaltiossa on merkittäviä kannustimia biodieselin käyttöön. Sen vuoksi yhdysvaltalaisten tuottajien kannalta olisi kätevää hyödyntää käyttämätön kapasiteetti täysimääräisesti ja suunnata osa vähemmän kannattavasta kolmansiin maihin suuntautuvasta vientimyynnistä unionin markkinoille.

(90) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen NBB väitti, että se seikka, että Yhdysvaltojen biodieselin kulutus tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla oli suurempi kuin tuotanto, osoittaa, että yhdysvaltalaisilla tuottajilla ei ole käyttämätöntä kapasiteettia, jota voitaisiin käyttää unionin markkinoille pääsemiseksi, jos toimenpiteiden annetaan raueta.

(91) Komissio katsoi, että vahvistettu Yhdysvaltojen käyttämätön kapasiteetti, joka voitaisiin käyttää tyydyttämään Yhdysvaltojen koko kysyntä mutta jota tällä hetkellä ei käytetä tähän tarkoitukseen, mitä todennäköisimmin käytettäisiin tyydyttämään kysyntä muilla markkinoilla, joilla kysyntää esiintyy, ja etenkin unionin markkinoilla, joilla yhdysvaltalaisia vientiä harjoittavia tuottajia ei tällä hetkellä ole. Komissio korosti, että Yhdysvaltojen tuotantokapasiteetti on merkittävästi suurempi kuin kulutus, mistä syystä käyttämätön kapasiteetti voidaan viedä unioniin, jos voimassa olevien toimenpiteiden annetaan raueta.

3.3.7 *Polkumyynnin toistumisen todennäköisyyttä koskevat päätelmät*

(92) Kun otetaan huomioon Yhdysvaltojen tuotannonalan merkittävä käyttämätön kapasiteetti sekä unionin markkinoiden houkuttelevuus koon ja myyntihintojen suhteen, etenkin Yhdysvalloista kolmansiin maihin suuntautuvan viennin hintojen osalta, komissio päätteli, että polkumyyntituonti Yhdysvalloista toistuu todennäköisesti, jos voimassa olevien toimenpiteiden annetaan raueta.

4. **VAHINKO**

4.1 **Unionin tuotannonalan ja unionin tuotannon määritelmä**

(93) Samankaltaista tuotetta valmisti tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla noin 200 unionin tuottajaa. Nämä tuottajat muodostavat perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ”unionin tuotannonalan”.

(94) Unionin kokonaistuotannoksi tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla vahvistettiin lähes 11 600 000 tonnia. Komissio vahvisti luvun unionin tuotannonalaa koskevien kaikkien käytettävissä olevien tietojen, kuten valituksessa annettujen tietojen ja unionin tuottajilta tutkimuksen aikana kerättyjen tietojen, perusteella. Kuten 12 ja 13 kappaleessa todettiin, otokseen valittiin seitsemän unionin tuottajaa, joiden osuus samankaltaisen tuotteen unionin kokonaistuotannosta oli lähes 30 prosenttia.

4.2 **Unionin kulutus**

(95) Komissio vahvisti unionin kulutuksen määrän vähentämällä unionin kokonaiskulutuksesta viennin ja lisäämällä siihen tuonnin kolmansista maista. Tuonti- ja vientimäärät saatiin Eurostatin tiedoista.

(96) Unionin kulutus kehittyi seuraavasti:

Taulukko 2

Unionin kulutus (tonnia)

	2011	2012	2013	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Unionin kulutus yhteensä	11 130 119	11 856 626	11 382 324	12 324 479
Indeksi	*100*	*107*	*102*	*111*

Lähde: Tiedot unionin tuotannonalalta, Eurostatista

(97) Edellä esitetyn perusteella unionin biodieselin kulutus kasvoi tarkastelujaksolla 11 prosenttia.

4.3 **Tarkastelun kohteena olevan tuotteen tuonti asianomaisesta maasta**

4.3.1 *Asianomaisesta maasta tulevan tuonnin määrä ja markkinaosuus*

(98) Kuten 40 kappaleessa mainittiin, biodieselin tuonti Yhdysvalloista unioniin väheni Eurostatin tietojen mukaan lähes nollaan sen jälkeen, kun toimenpiteet otettiin käyttöön vuonna 2009.

(99) Asianomaisesta maasta unioniin tuleva tuonti ja markkinaosuus kehittyivät seuraavasti:

Taulukko 3

Yhdysvalloista tulevan tuonnin määrä (tonnia) ja markkinaosuus

	2011	2012	2013	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Yhdysvallat	2 442	803	7	13
Indeksi	*100*	*33*	*0*	*1*
Markkinaosuus	0	0	0	0

Lähde: Eurostat.

4.3.2 *Hinnat ja hintojen alittavuus*

(100) Tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla Yhdysvalloista unioniin tuleva biodieselin tuonti oli merkityksettömän vähäistä, eikä sen perusteella voitu laskea hintojen alittavuutta.

(101) Sen vuoksi analyysissä verrattiin unionin tuotannonalan unionissa tuottaman ja myymän biodieselin keskimääräistä hintaa ja Yhdysvalloista kolmansiin maihin viedyn biodieselin keskimääräistä hintaa tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla Yhdysvaltojen kansainvälisen kaupan komission tilastotietojen perusteella. Kuten edellä mainittiin (ks. 63 kappale), keskimääräinen vientihinta kaikkiin maihin oli noin 753 euroa tonnia kohti (vapaasti aluksen sivulla). Jotta voidaan laskea todennäköinen ja kohtuullinen vientihinta unioniin, tähän keskimääräiseen vientihintaan on tarpeen lisätä kuljetus- ja vakuutuskustannukset sekä 6,5 prosentin tulli ja tuonnin jälkeiset kustannukset, joiden määrä on arviolta 100 euroa tonnia kohti (ks. 45 kappale). Tästä seuraa, että arvioitu vientihinta unioniin alittaisi unionin hinnan, joka oli 905 euroa tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

(102) NBB väitti, että komissio ei pystynyt selittämään, miksi se käytti Yhdysvaltojen keskimääräisiä vientihintoja kolmansiin maihin määrittäessään todennäköistä unioniin suuntautuvan viennin hintaa eikä käyttänyt Kanadaan suuntautuvan viennin korkeampaa hintaa. Se myös katsoi, että komissio ei pystynyt selittämään perustetta 100 euron oikaisulle, joka tehtiin unioniin suuntautuvan viennin arvioituun hintaan, eikä ottanut huomioon tuonnin jälkeisiä kustannuksia eikä väitettyjä hintaeroja, jotka johtuivat eri raaka-aineista. Tämän seurauksena hintojen alittavuutta koskeva analyysi olisi virheellinen.

(103) Tutkimuksessa osoitettiin (ks. 57 kappale), että Yhdysvaltojen vientihinnat vaihtelevat huomattavasti määräpaikan mukaan. Koska yhdysvaltalaiset tuottajat eivät toimineet yhteistyössä, komissio määritti unioniin suuntautuvan viennin hinnan kaikkien vientimääräpaikkojen keskiarvon perusteella saadakseen kohtuullisen ja todennäköisen vientihinnan. Pelkästään korkeimman vientihinnan käyttö, kuten NBB esitti, ei olisi ollut asianmukaista, kuten ei vain alimman vientihinnan käyttökään. Mitä tulee 100 euron oikaisun osatekijöihin ja lähteeseen, mukaan luettuna tuonnin jälkeiset kustannukset ja raaka-aineesta johtuvat hintaerot, NBB esitti pääosin täysin samanlaisia väitteitä, jotka koskivat polkumyyntiin liittyviä laskelmia. Edellä 51 ja 53 kappaleessa mainituista syistä nämä väitteet hylätään myös alittavuutta koskevan analyysin osalta.

4.3.3 *Tuonti muista kolmansista maista*

(104) Muista kolmansista maista tulevan tuonnin määrä kehittyi tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 4

Tuonti kolmansista maista

	2011	2012	2013	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Malesia (tonnia)	16 622	36 543	211 430	314 494
Indonesia (tonnia)	1 087 517	1 133 946	394 578	204 086
Argentiina (tonnia)	1 422 142	1 475 824	425 239	153 607
Muut (tonnia)	139 580	153 529	177 889	206 592
Yhteensä (tonnia)	2 665 861	2 799 842	1 209 136	878 779
Indeksi	*100*	*105*	*45*	*33*
Markkinaosuus	24,0 %	23,6 %	10,6 %	7,1 %
Indeksi	*100*	*99*	*44*	*30*
Keskimääräinen hinta (euroa/tonni)	927	932	779	786
Indeksi	*100*	*100*	*84*	*85*

Lähde: Eurostat

(105) Muista kolmansista maista kuin Yhdysvalloista tulevan biodieselin tuontimäärä on vähentynyt merkittävästi tarkastelujaksolla, mikä näkyy markkinaosuuden samanlaisena vähentymisenä. Tuontimäärien väheneminen vuodesta 2013 lähtien osuu ajallisesti yhteen Indonesiasta ja Argentiinasta peräisin olevan biodieselin tuontiin sovellettavien polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönoton kanssa. Myös keskimääräinen hinta laski 15 prosenttia

samalla ajanjaksolla. Hintasuuntaus noudattelee unionin tuotannonalan hintojen suuntausta unionin markkinoilla (ks. taulukko 8), ja sen voidaan katsoa johtuvan pääasiassa raaka-ainehintojen laskusta. Vaikka tämän tuonnin hintataso on noin 13 prosenttia alle unionin keskimääräisten hintojen, sen markkinaosuus on pieni, eikä sillä ole merkittävää vaikutusta unionin tuotannonalaan.

4.4 **Unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne**

4.4.1 *Yleiset huomautukset*

(106) Perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti tarkasteltiin kaikkia taloudellisia indikaattoreita, jotka vaikuttivat unionin tuotannonalan tilanteeseen tarkastelujaksolla.

(107) Vahingon määrittämistä varten komissio erotti toisistaan makro- ja mikrotaloudelliset vahinkoindikaattorit. Komissio arvioi makrotaloudelliset indikaattorit kaikkiin unionin tuottajiin liittyvien tietojen perusteella ja mikrotaloudelliset indikaattorit otokseen valituilta unionin tuottajilta saatujen tarkastettujen tietojen perusteella. Molempien tietojen todettiin edustavan unionin tuotannonalan taloudellista tilannetta.

(108) Makrotaloudellisia indikaattoreita ovat seuraavat: tuotanto, tuotantokapasiteetti, kapasiteetin käyttöaste, myyntimäärä, markkinaosuus, kasvu, työllisyys, tuottavuus, polkumyyntimarginaalin merkittävyys ja toipuminen aiemman polkumyynnin vaikutuksista.

(109) Mikrotaloudellisia indikaattoreita ovat keskimääräiset yksikköhinnat, yksikkökustannukset, työvoimakustannukset, varastot, kannattavuus, kassavirta, investoinnit, investointien tuotto ja pääoman saanti.

4.4.2 *Makrotaloudelliset indikaattorit*

4.4.2.1 Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

(110) Unionin kokonaistuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 5

Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

	2011	2012	2013	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Tuotantomäärä (tonnia)	8 547 884	9 138 558	10 528 886	11 596 824
Indeksi	*100*	*107*	*123*	*136*
Tuotantokapasiteetti (tonnia)	16 072 000	16 190 288	16 997 288	16 746 869
Indeksi	*100*	*101*	*106*	*104*
Kapasiteetin käyttöaste	53 %	56 %	62 %	69 %
Indeksi	*100*	*106*	*116*	*130*

Lähde: EBB:n (pyynnön esittäjän) toimittamat tiedot

(111) Tuotantokapasiteetti pysyi suhteellisen vakaana tarkastelujaksolla (+ 4 %), mutta tuotantomäärä kasvoi merkittävästi vuodesta 2012 tarkastelua koskevan tutkimusajan loppuun asti. Tätä tuotantomäärään kasvua selittää osittain unionin kulutuksen kasvu samalla kaudella, mutta se myös osuu ajallisesti yhteen Indonesiasta ja Argentiinasta peräisin olevan biodieselin tuontiin sovellettavien polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönoton kanssa, millä oli selvästi positiivinen vaikutus unionin tuotannonalan tuotantomääriin.

(112) Vakaan tuotantokapasiteetin ja kasvaneen tuotantomäärän ansiosta kapasiteetin käyttöaste kasvoi tarkastelujaksolla 30 prosenttia ja oli 69 prosenttia tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson lopulla.

(113) NBB väitti, että joidenkin otokseen valittujen yritysten ei-luottamuksellisissa vastauksissa on suuria kapasiteetin käyttöasteita, jotka vaihtelevat 78:stä vähintään 93 prosenttiin. Sen vuoksi väitettiin, että koko tuotannonalan alemmat keskimääräiset kapasiteetin käyttöasteet johtuvat pikemminkin rakenteellisista tekijöistä kuin tuonnista. Näissä olosuhteissa kapasiteetin käyttöastetta ei väitteen mukaan pitäisi ottaa huomioon indikaattorina, joka osoittaa, että unionin biodieselin tuotannonala on edelleen toipumassa aiemmasta polkumyynnistä.

(114) Tätä väitettä ei voida hyväksyä. Kapasiteetin käyttöaste on vain yksi monista makrotaloudellisista indikaattoreista, jotka komissio ottaa huomioon analysoidessaan unionin tuotannonalan tilannetta. Se, että joillakin otokseen valituilla yrityksillä on korkeampi kapasiteetin käyttöaste, on normaalia, sillä makrotaloudelliset indikaattorit perustuvat koko unionin tuotannonalan painotettuun keskiarvoon. Se, että jotkin unionin biodieselin tuottajat ovat toipuneet nopeammin tai suuremmassa määrin kuin toiset, ei merkitse sitä, että tämä indikaattori olisi merkityksetön arvioitaessa unionin tuotannonalan tilannetta, etenkin kun otetaan huomioon, että tuotannonala on erittäin pirstoutunut.

4.4.2.2 Myyntimäärä ja markkinaosuus

(115) Unionin tuotannonalan myyntimäärä ja markkinaosuus kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 6

Myyntimäärä ja markkinaosuus

	2011	2012	2013	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Myyntimäärä unionin markkinoilla (tonnia)	8 497 073	8 863 191	9 741 548	10 966 576
Indeksi	*100*	*104*	*115*	*129*
Markkinaosuus	76,3 %	74,8 %	85,6 %	89,0 %
Indeksi	*100*	*98*	*112*	*117*

Lähde: EBB:n (pyynnön esittäjän) toimittamat tiedot

(116) Unionin tuotannonalan myyntimäärät ovat kasvaneet merkittävästi ja noudatelleet sen tuotannon kasvua tarkastelujaksolla. Tämän tuloksena sen markkinaosuus unionin markkinoilla kasvoi tarkastelujakson alun 76 prosentista 89 prosenttiin tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson lopulla. Myyntimäärän ja markkinaosuuden positiivinen kehitys osoittaa, että voimassa olevilla polkumyynti- ja tasoitustoimenpiteillä on ollut myönteinen vaikutus unionin tuotannonalaan.

4.4.2.3 Kasvu

(117) Unionin kulutus kasvoi 11 prosenttia tarkastelujaksolla, kun sekä tuotantomäärä että myynti lisääntyivät noin 30 prosenttia. Myös kapasiteetin käyttöaste kasvoi noin 30 prosenttia, kun taas kapasiteetti pysyi suhteellisen vakaana (kasvua oli vain hieman). Samaan aikaan työllisyys lisääntyi (ks. taulukko 7) ja investoinnit vähenivät (ks. taulukko 11) tarkastelujaksolla. Kaiken kaikkiaan voidaan päätellä, että unionin tuotannonala oli kasvussa tällä kaudella.

4.4.2.4 Työllisyys ja tuottavuus

(118) Työllisyys ja tuottavuus kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 7

Työllisyys ja tuottavuus

	2011	2012	2013	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Työntekijöiden lukumäärä	2 123	2 125	2 351	2 326
Indeksi	*100*	*100*	*111*	*110*
Tuottavuus (tonnia/työntekijä)	4 021	4 301	4 479	4 986
Indeksi	*100*	*107*	*111*	*124*

Lähde: EBB:n (pyynnön esittäjän) toimittamat tiedot

(119) Työntekijöiden määrä unionin biodieselteollisuudessa pysyi vakaana tarkastelujakson alussa mutta kasvoi sen jälkeen 10 prosenttia vuodesta 2012 tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson loppuun. Suuntaus noudattelee täysin muiden vahinkoindikaattoreiden, kuten tuotantomäärän ja myynnin, suuntausta ja osoittaa unionin tuotannonalan toipumista aiemmasta polkumyynnistä ja tuetusta tuonnista.

(120) Koska työllisyyden kasvu on suhteessa vähäisempi kuin biodieselin tuotannon kasvu, tuottavuus työntekijää kohti on kasvanut vastaavasti eli lähes 25 prosenttia tarkastelujaksolla, mikä osoittaa sitä, että unionin tuotannonalasta on tulossa tehokkaampi.

4.4.2.5 Polkumyyntimarginaalin suuruus ja toipuminen aiemmasta polkumyynnistä

(121) Biodieselin tuonti Yhdysvalloista siis loppui lähes täysin sen jälkeen, kun toimenpiteet otettiin käyttöön vuonna 2009, eikä tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla esiintynyt polkumyyntiä (ks. 40 kappale). Polkumyyntimarginaalin suuruutta ei näin ollen voida arvioida. Vahinkoindikaattoreiden analyysi kuitenkin osoittaa, että Yhdysvaltoja vastaan voimassa olevilla toimenpiteillä ja myöhemmin Argentiinasta ja Indonesiasta tulevassa tuonnissa käyttöön otetuilla toimenpiteillä on ollut myönteinen vaikutus unionin tuotannonalaan, jonka voidaan katsoa olevan toipumassa aiemmasta polkumyynnistä.

4.4.3 *Mikrotaloudelliset indikaattorit*

4.4.3.1 Hinnat ja niihin vaikuttavat tekijät

(122) Otokseen valittujen unionin tuottajien painotetut keskimääräiset yksikkömyyntihinnat (noudettuna lähettäjältä -tasolla) etuyhteydettömille asiakkaille unionissa kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 8

Myyntihinnat unionissa

	2011	2012	2013	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Keskimääräinen yksikkömyyntihinta unionissa (euroa/tonni)	1 105	1 079	964	905
Indeksi	*100*	*98*	*87*	*82*

	2011	2012	2013	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Tuotannon yksikkökustannukset	1 107	1 153	969	868
Indeksi	*100*	*104*	*88*	*78*

Lähde: Otokseen valittujen unionin tuottajien tarkastetut tiedot

(123) Keskimääräiset myyntihinnat unionissa laskivat jatkuvasti tarkastelujaksolla, ja yksikkötuotantokustannukset noudattelivat samaa suuntausta. Koska biodieselillä käydään kauppaa hyödykkeenä, unionin tuotannonala ei ole kyennyt säilyttämään korkeampia myyntihintoja vaan sen on täytynyt alentaa hintaa alentuneiden tuotantokustannusten mukaisesti. Sen vuoksi unionin tuotannonala ei ole pystynyt hyödyntämään täysin alempien raaka-ainekustannusten etuja. Toisaalta yksikkökohtaiset tuotantokustannukset ovat pienentyneet hieman enemmän kuin keskimääräiset yksikköhinnat, mikä osoittaa unionin tuotannonalan tehokkuuden paranemista.

4.4.3.2 Työvoimakustannukset

(124) Otokseen valittujen unionin tuottajien keskimääräiset työvoimakustannukset kehittyivät seuraavasti tarkastelujaksolla:

Taulukko 9

Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti (euroa)

	2011	2012	2013	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti	60 866	59 081	60 802	61 807
Indeksi	*100*	*97*	*100*	*102*

Lähde: Otokseen valittujen unionin tuottajien tarkastetut tiedot

(125) Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti pysyivät vakaana koko tarkastelujakson ajan.

4.4.3.3 Varastot

(126) Otokseen valittujen unionin tuottajien varastot kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 10

Varastot

	2011	2012	2013	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Loppuvarastot (tonnia)	84 734	118 256	92 825	91 202
Indeksi	*100*	*140*	*110*	*108*
Loppuvarastot prosentteina tuotannosta	4 %	5 %	4 %	3 %
Indeksi	*100*	*125*	*100*	*75*

Lähde: Otokseen valittujen unionin tuottajien tarkastetut tiedot

(127) Varastot pysyivät suhteellisen vakaina ja normaalitasolla tarkastelujaksolla.

4.4.3.4 Kannattavuus, kassavirta, investoinnit, investointien tuotto ja pääoman saanti

(128) Otokseen valittujen unionin tuottajien kannattavuus, kassavirta, investoinnit ja investointien tuotto kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 11

Kannattavuus, kassavirta, investoinnit ja investointien tuotto

	2011	2012	2013	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Etuyhteydettömille asiakkaille unionissa tapahtuneen myynnin kannattavuus (% liikevaihdosta)	2,0 %	– 1,4 %	1,1 %	3,8 %
Indeksi	*100*	*– 70*	*55*	*190*
Kassavirta (euroa)	67 930 517	1 004 296	135 656 898	66 832 681
Indeksi	*100*	*1*	*200*	*98*
Investoinnit (euroa)	12 122 366	9 859 293	9 133 725	8 314 180
Indeksi	*100*	*81*	*75*	*69*
Investointien tuotto (% nettomyynnistä)	14,0 %	– 14,2 %	12,5 %	44,2 %
Indeksi	*100*	*– 101*	*89*	*315*

Lähde: Otokseen valittujen unionin tuottajien tarkastetut tiedot

(129) Komissio määritti otokseen valittujen unionin tuottajien kannattavuuden ilmaisemalla samankaltaisen tuotteen myynnistä etuyhteydettömille asiakkaille unionissa saadun nettovoiton ennen veroja prosentteina tämän myynnin liikevaihdosta. Kannattavuus kasvoi vuoden 2011 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson lopun välillä 2 prosentista 3,8 prosenttiin. Kannattavuus kuitenkin muuttui vuonna 2012 tappiolliseksi (– 1,4 %), mikä todennäköisimmin johtui siitä, että Indonesiasta ja Argentiinasta tuli merkittävä määrä polkumyyntituontia, joka korvasi aiemmin Yhdysvalloista tulleen tuonnin.

(130) Nettokassavirralla tarkoitetaan unionin tuottajien kykyä rahoittaa itse toimintaansa. Tarkastelujaksolla ei voida vahvistaa mitään selvää suuntausta, mutta otokseen valittujen yritysten kassavirta oli positiivinen tällä jaksolla.

(131) Investoinnit vähenivät tarkastelujaksolla. Kun kuitenkin otetaan huomioon positiivinen kassavirta ja investointien tuoton merkittävä kasvu (ks. edellä oleva taulukko), ei ole mitään merkkejä siitä, että unionin tuotannonalalla olisi ollut vaikeuksia saada pääomaa tai tehdä lisäinvestointeja, jos tällaisia investointeja olisi tarvittu tarkastelujaksolla.

(132) NBB väittää, että 3,8 prosentin kannattavuus ei ole johdonmukainen sen omien laskelmien kanssa, jotka perustuivat otokseen valittujen EU:n tuottajien ei-luottamuksellisista kyselyvastauksista saatuihin tietoihin ja osoittivat voittomarginaaliksi 8,5 prosenttia.

(133) Komissio tarkasteli tätä väitettä ja havaitsi, että NBB päätyi eri lukuun, koska se käytti menetelmää/laskelmia, jotka olivat virheellisiä useista syistä. Tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson kannattavuutta koskevat laskelmat eivät perustuneet kyselylomakevastauksiin, kuten väitettiin, vaan otantaa koskeviin tietoihin, jotka eivät sisällä tarkastelua koskevaan tutkimusajanjaksoon vaan eri ajanjaksoon liittyviä tietoja. Tuotantokustannukset, joita NBB käytti kannattavuuden laskemiseen, perustuivat toisessa tutkimuksessa käytetyn eri yritysten otoksen tuotantokustannuksiin, minkä vuoksi niitä ei voida suoraan siirtää tähän tutkimukseen. Komissio määritti otokseen valittujen yritysten keskimääräisen voittomarginaalin yrityksiltä saatujen luotettavien ja todennettujen tietojen perusteella. Sen vuoksi NBB:n väite hylätään.

4.4.4 *Vahinkoa koskevat päätelmät*

(134) Taloudellisten indikaattoreiden analyysi osoittaa, että tuotanto- ja myyntimäärät kasvoivat tarkastelujaksolla, mutta unionin kulutus kasvoi vähäisemmässä määrin. Tämän tuloksena unionin tuotannonala kasvatti markkinaosuuttaan unionin markkinoilla. Sekä myyntihinnat että tuotantokustannukset laskivat samaan aikaan samankaltaisesti. Tämä esti unionin tuotannonalaa saamasta täysimääräistä hyötyä lisääntyneestä myyntimäärästä, vaikka tuonti kolmansista maista vähentyikin merkittävästi.

(135) Toisaalta kannattavuus on pysynyt alhaisena tarkastelujaksolla, ja unionin tuotannonala oli jopa tappiollinen vuonna 2012. Sekin voitto, joka saatiin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla (hieman alle 4 %), on merkittävästi alle voiton, joka unionin tuotannonalan olisi kohtuudella pitänyt saavuttaa tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa. Komissio muistuttaa myös, että voimassa olevien toimenpiteiden käyttöönottoon johtaneessa alkuperäisessä tutkimuksessa neuvosto vahvisti 15 prosenttia (tavoite)voitoksi, joka unionin tuotannonalan pitäisi kohtuudella saavuttaa ilman polkumyyntiä ([1]). Myöhemmässä tutkimuksessa, joka koski Argentiinasta ja Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuontia, voittotasoa, johon unionin tuotannonalan voitaisiin kohtuudella odottaa pääsevän ilman polkumyyntiä, tarkistettiin kuitenkin hieman alaspäin 11 prosenttiin pääasiassa siksi, että kilpailu unionin markkinoilla oli lisääntynyt ja biodieselin tuotannonala unionissa vakiintunut ([2]).

(136) Useat unionin tuotannonalan nykytilanteen analyysin kannalta merkitykselliset taloudelliset indikaattorit osoittavat positiivista suuntausta ja osoittavat näin, että voimassa olevilla polkumyyntitoimenpiteillä on ollut positiivinen vaikutus unionin tuotannonalaan. Unionin tuotannonalan voittotaso on kuitenkin edelleen erittäin alhainen ja merkittävästi alle aiemmissa tutkimuksessa vahvistetun tavoitevoiton. Lisäksi investointien taso on alhainen ja laski tarkastelujaksolla merkittävästi (30 %), ja kapasiteetin käyttöaste – vaikka onkin kasvussa – on edelleen alle 70 prosenttia verrattuna noin 90 prosentin kapasiteetin käyttöasteeseen silloin, kun unionin markkinoille ei tullut polkumyyntituontia (vuosina 2004–2006) ja unionin tuotannonalan tilannetta pidettiin terveenä ([3]).

(137) Kaikkien taloudellisten indikaattoreiden analyysin perusteella komissio on päätellyt, että unionin tuotannonala ei ole vielä toipunut täysin aiemman polkumyynnin vaikutuksista. Se on edelleen taloudellisesti ja rahoituksellisesti haavoittuvassa tilanteessa, ja tämänhetkinen positiivinen suuntaus saattaa kääntyä helposti, jos Yhdysvalloista tulee jälleen polkumyyntituontia merkittäviä määriä.

5. VAHINGON TOISTUMISEN TODENNÄKÖISYYS

(138) Voidakseen arvioida unionin tuotannonalalle aiheutuvan vahingon toistumisen todennäköisyyden komissio analysoi perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan nojalla Yhdysvalloista tulevan tuonnin todennäköisen vaikutuksen unionin markkinoihin ja unionin tuotannonalaan. Komissio analysoi erityisesti polkumyyntituonnin toistumisen todennäköisyyttä, sen määrää ja todennäköisiä hintatasoja, käyttämätöntä kapasiteettia, unionin markkinoiden houkuttelevuutta sekä yhdysvaltalaisten tuottajien hinnoittelukäytäntöä.

(139) Kuten edellä pääteltiin (92 kappale), on todennäköistä, että polkumyyntituonti Yhdysvalloista toistuu, jos voimassa olevien toimenpiteiden annetaan raueta. Komissio on vahvistanut, että yhdysvaltalaiset biodieselin tuottajat vievät tällä hetkellä muiden kolmansien maiden markkinoille polkumyyntihinnoilla, jotka ovat alle unionin hintojen. Koska hinnat unionissa ovat hieman korkeammat kuin muiden kolmansien maiden markkinoilla, on todennäköistä, että ainakin osa tästä viennistä suunnattaisiin unioniin, jos voimassa olevien toimenpiteiden annetaan raueta.

([1]) Asetus (EY) N:o 599/2009, johdanto-osan 181–183 kappale.
([2]) Täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1194/2013, johdanto-osan 202–208 kappale.
([3]) Komission asetus (EY) N:o 193/2009, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2009, väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan biodieselin tuonnissa (EUVL L 67, 12.3.2009, s. 22).

(140) Komissio on vahvistanut, että yhdysvaltalaisilla tuottajilla on paljon käyttämätöntä kapasiteettia: noin 2 678 000 tonnia, joka vastaa noin 22:ta prosenttia unionin kokonaiskulutuksesta.

(141) Yhdysvaltojen kotimarkkinat eivät todennäköisesti pysty ottamaan vastaan tätä käyttämätöntä kapasiteettia. Riittävästä kapasiteetista huolimatta yhdysvaltalaiset tuottajat eivät tälläkään hetkellä tyydytä kaikkea kysyntää Yhdysvaltojen markkinoilla. On myös epätodennäköisiä, että olemassa oleva käyttämätön kapasiteetti käytettäisiin lisäämään vientiä muihin kolmansiin maihin kuin unioniin. Yhdysvalloista kolmansiin maihin suuntautuvan viennin hinnat ovat tällä hetkellä keskimäärin 15 prosenttia alle Yhdysvaltojen keskimääräisten kotimarkkina-hintojen ja myös alle keskimääräisten unionin hintojen siinäkin tapauksessa, että kuljetuskustannukset Yhdysvalloista unioniin otetaan huomioon (ks. tarkemmin 42–63 kappale). Sen vuoksi on todennäköistä, että yhdysvaltalaiset tuottajat etsisivät toista myyntikanavaa käyttämättömälle kapasiteetilleen.

(142) Unionin markkinat ovat maailman suurimmat biodieselmarkkinat ja biodieselin hinnat ovat samanlaiset tai hieman korkeammat kuin hinnat Yhdysvaltojen kotimarkkinoilla, joten unionin markkinat olisivat erittäin houkuttelevat yhdysvaltalaisten biodieselin tuottajien kannalta.

(143) Sen vuoksi on erittäin todennäköistä, että yhdysvaltalaiset tuottajat käyttäisivät suuren osan käyttämättömästä kapasiteetistaan tullakseen uudelleen unionin markkinoille, jos voimassa olevien toimenpiteiden annetaan raueta. Kuten 46 kappaleessa todettiin, on todennäköistä, että yhdysvaltalaiset tuottajat vievät biodieseliä unioniin polkumyyntihinnoilla, jotta ne voivat kilpailla unionin tuottajien kanssa unionin markkinoilla. Kun otetaan huomioon niiden nykyinen hinnoittelukäytäntö muilla vientimarkkinoilla (ks. 57–58 kappale) ja suuri käytettävissä oleva kapasiteetti, on erittäin todennäköistä, että yhdysvaltalaista biodieseliä tulisi unionin markkinoille merkittäviä määriä polkumyyntihinnoilla, jotka vastaavat unionin hintoja tai alittavat ne.

(144) Tällainen tuonti aiheuttaisi merkittävää hintapainetta ja jopa hinnanlaskupainetta unionin tuotannonalalle, joka nykyiselläkin hintatasolla saa vain erittäin pienen voiton, joka on huomattavasti alle sen tavoitevoiton. Tämän seurauksena tuotanto- ja myyntimäärät mitä todennäköisimmin vähenisivät, kannattavuus heikkenisi ja markkinaosuus pienenisi.

(145) Kun otetaan huomioon unionin tuotannonalan heikko taloudellinen tilanne, tällaisella todennäköisellä skenaariolla olisi merkittäviä kielteisiä vaikutuksia unionin tuotannonalan käynnissä olevaan elpymiseen, ja sen seurauksena merkittävä vahinko todennäköisesti toistuisi.

4.5 **Päätelmät**

(146) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että unionin tuotannonalalle aiheutunut merkittävä vahinko mitä todennäköisimmin toistuisi, jos Yhdysvalloista tulevan biodieselin tuontiin sovellettavien toimenpiteiden annetaan raueta.

6. **UNIONIN ETU**

(147) Komissio tutki perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti, olisiko toimenpiteiden voimassa pitäminen unionin edun vastaista vahinkoa aiheuttavan polkumyynnin todennäköistä toistumista koskevista päätelmistä huolimatta. Unionin etua määritettäessä arvioitiin kaikki asiaan liittyvät etunäkökohdat eli unionin tuotannonalan ja biodieselin tuojien ja käyttäjien edut.

6.1 **Unionin tuotannonalan etu**

(148) Voimassa olevien toimenpiteiden ansiosta Yhdysvalloista polkumyynnillä tulevan biodieselin tuonti on loppunut lähes kokonaan ja unionin tilanne on helpottunut. Vaikka unionin tuotannonalassa on nähtävissä positiivisia merkkejä, kuten tuotanto- ja myyntimäärän kasvu, jotka osoittavat aiemmasta polkumyynnistä toipumista, biodieselin hinnat unionin markkinoilla ovat laskeneet merkittävästi ja kannattavuus on erittäin vähäinen, minkä vuoksi tuotannonalan taloudellinen tilanne on heikko ja haavoittuva.

(149) Jos voimassa olevien toimenpiteiden annetaan raueta, unionin tuotannonalaan kohdistuisi varsin todennäköisesti epäreilua kilpailua, kun Yhdysvalloista tuotaisiin biodieseliä merkittäviä määriä polkumyyntihinnoin. Tämä pysäyttäisi unionin biodieselin tuotannonalan käynnissä olevan elpymisen ja mitä todennäköisimmin johtaisi merkittävän vahingon toistumiseen. Toimenpiteiden päättäminen ei ole näin ollen unionin tuotannonalan edun mukaista.

6.2 **Etuyhteydettömien tuojien ja kauppiaiden etu**

(150) Tutkimuksessa ilmoittautui ja toi kantansa esiin ainoastaan kolme tuojaa/kauppiasta. Yksi yritys väitti, että nykyisten tullien taso on kohtuuton ja että niiden jatkaminen vääristäisi ja rajoittaisi markkinoita ja nostaisi hintoja, mutta muut kaksi yritystä totesivat, että voimassa olevat toimenpiteet eivät olleet vaikuttaneet niiden toimintaan, ja ne suhtautuivat neutraalisti voimassa olevien polkumyyntitoimenpiteiden mahdolliseen jatkamiseen.

(151) Tämän tutkimuksen havainnot eivät tue väitettä, jonka mukaan voimassa olevien toimenpiteiden jatkaminen rajoittaisi markkinoita ja johtaisi korkeampiin hintoihin. Unionin hinnat ovat päinvastoin laskeneet tarkastelujaksolla toimenpiteiden voimassaolosta huolimatta. Unionin tuotannonalalla on lisäksi nykyään riittävästi kapasiteettia tyydyttää unionin biodieselin kysyntä ja sillä on myös käyttämätöntä kapasiteettia kysynnän tulevan kasvun tyydyttämiseksi. Esitetyt väitteet eivät sen vuoksi tarjoa näyttöä siitä, että voimassa olevien toimenpiteiden jatkaminen olisi vastoin tuojien ja/tai kauppiaiden etua.

6.3 **Käyttäjien etu**

(152) Komissiolle ilmoittautui ja esitti kantojaan ainoastaan yksi käyttäjä, öljy-yritys, joka ostaa biodieseliä sekoittaakseen sitä mineraaliöljyyn. Se kannatti voimakkaasti nykyisten toimenpiteiden voimassa pitämistä ja väitti, että niiden poistamisella voisi olla musertava vaikutus unionin biodieselmarkkinoihin, kun markkinoille tulisi polkumyynnillä merkittäviä määriä biodieseliä, mistä aiheutuisi uudelleen vakava vahinko unionin biodieselin tuotannonalalle.

(153) Ei ole mitään viitteitä siitä, että voimassa olevat toimenpiteet olisivat vaikuttaneet kielteisesti unionin biodieselin käyttäjiin eikä etenkään mitään näyttöä siitä, että voimassa olevilla toimenpiteillä olisi haitallista vaikutusta niiden kannattavuuteen tai liiketoimintaan. Koska biodieselin kulutus unionissa on pysynyt vakaana tai lisääntynyt vain hieman, unionin tuotannonalalla on joka tapauksessa riittävästi kapasiteettia tyydyttää nykyinen ja tuleva kysyntä, jos kysyntää kasvaa jatkossa. Toimenpiteiden pitäminen voimassa ei siis johtaisi tarjonnan puutteeseen.

(154) Sen vuoksi voidaan päätellä, että toimenpiteiden pitäminen voimassa ei olisi vastoin käyttäjien etuja.

6.4 **Unionin etua koskevat päätelmät**

(155) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, ettei ollut olemassa pakottavia syitä, joiden perusteella ei olisi unionin edun mukaista pitää voimassa nykyisiä toimenpiteitä Yhdysvalloista peräisin olevan biodieselin tuonnissa.

7. **POLKUMYYNNIN VASTAISET TOIMENPITEET**

(156) Kun otetaan huomioon polkumyynnin ja vahingon jatkumisen tai toistumisen todennäköisyyttä koskevat päätelmät, voidaan todeta, että perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti asetuksella (EY) N:o 599/2009, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston asetuksella (EU) N:o 444/2011, käyttöön otetut Yhdysvalloista peräisin olevan biodieselin tuontiin sovellettavat polkumyynnin vastaiset toimenpiteet olisi pidettävä voimassa vielä viiden vuoden ajan.

(157) Kuten 2 kappaleessa todetaan, Yhdysvalloista peräisin olevan biodieselin tuonnissa voimassa olevat polkumyyntitullit laajennettiin koskemaan Kanadasta lähetetyn saman tuotteen tuontia, riippumatta siitä, onko alkuperämaaksi ilmoitettu Kanada, sekä Yhdysvalloista peräisin olevan sellaisen biodieselin sekoituksen tuontia, joka sisältää enintään 20 painoprosenttia rasvahappomonoalkyyliestereitä ja/tai parafiinisia kaasuöljyjä, jotka on valmistettu synteesillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää.

(158) Voimassa pidettävät polkumyyntitullit laajennetaan edelleen koskemaan Kanadasta lähetetyn saman tuotteen tuontia, riippumatta siitä, onko alkuperämaaksi ilmoitettu Kanada, sekä Yhdysvalloista peräisin olevan sellaisen biodieselin sekoituksen tuontia, joka sisältää enintään 20 painoprosenttia rasvahappomonoalkyyliestereitä ja/tai parafiinisia kaasuöljyjä, jotka on valmistettu synteesillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää.

(159) Kanadalaiset vientiä harjoittavat tuottajat, jotka oli vapautettu täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 444/2011 laajennetuista toimenpiteistä, olisi vapautettava myös tällä asetuksella käyttöön otettavista toimenpiteistä.

(160) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat asetuksen (EY) N:o 1225/2009 15 artiklan 1 kohdalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli tuotaessa Amerikan yhdysvalloista peräisin olevia rasvahappomonoalkyyliestereitä ja/tai parafiinisia kaasuöljyjä, jotka on valmistettu synteesillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää (tunnetaan yleisesti ”biodieselinä”), joko puhtaassa muodossa tai sekoituksena, joka sisältää enemmän kuin 20 painoprosenttia rasvahappomonoalkyyliestereitä ja/tai parafiinisia kaasuöljyjä, jotka on valmistettu synteesillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää, ja jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihinex 1516 20 98 (Taric-koodi 1516 20 98 29), ex 1518 00 91 (Taric-koodi 1518 00 91 29), ex 1518 00 99 (Taric-koodi 1518 00 99 29), ex 2710 19 43 (Taric-koodi 2710 19 43 29), ex 2710 19 46 (Taric-koodi 2710 19 46 29), ex 2710 19 47 (Taric-koodi 2710 19 47 29), ex 2710 20 11 (Taric-koodi 2710 20 11 29), ex 2710 20 15 (Taric-koodi 2710 20 15 29), ex 2710 20 17 (Taric-koodi 2710 20 17 29), ex 3824 90 92 (Taric-koodi 3824 90 92 12), ex 3826 00 10 (Taric-koodi 3826 00 10 29, 3826 00 10 39, 3826 00 10 49, 3826 00 10 99) ja ex 3826 00 90 (Taric-koodi 3826 00 90 19).

2. Jäljempänä lueteltujen yritysten valmistamien, edellä kohdassa 1 kuvatun tuotteen vapaasti unionin rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava lopullinen kiinteämääräinen polkumyyntitulli on seuraava:

Yritys	Polkumyyntitulli (euroa/nettotonni)	Taric-lisäkoodi
Archer Daniels Midland Company, Decatur	68,6	A933
Cargill Inc., Wayzata	0	A934
Green Earth Fuels of Houston LLC, Houston	70,6	A935
Imperium Renewables Inc., Seattle	76,5	A936
Peter Cremer North America LP, Cincinnati	198,0	A937
World Energy Alternatives LLC, Boston	82,7	A939
Liitteessä I luetellut yritykset	115,6	Ks. liite I
Kaikki muut yritykset	172,2	A999

Sekoituksia koskevan polkumyyntitullin soveltamisessa otetaan huomioon, missä suhteessa sekoituksessa on kokonaispitoisuudesta painon mukaan rasvahappomonoalkyyliestereitä ja parafiinisia kaasuöljyjä, jotka on valmistettu synteesillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää (biodieselpitoisuus).

3. Jos tavarat ovat vahingoittuneet ennen niiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen, mistä syystä myyjä on suhteuttanut ostajan eduksi niistä tosiasiallisesti maksettua tai maksettavaa hintaa komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 ([1]) 145 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti, 1 artiklan 2 kohdan perusteella laskettua polkumyyntitullia alennetaan prosenttimäärällä, joka vastaa tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan suhteutusta.

([1]) Komission asetus (ETY) N:o 2454/93, annettu 2 päivänä heinäkuuta 1993, tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä (EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1).

4. Edellä 2 kohdassa luetelluille yrityksille määritetyn yksilöllisen tullin soveltaminen edellyttää, että jäsenvaltioiden tulliviranomaisille esitetään pätevä kauppalasku, joka täyttää liitteessä II esitetyt vaatimukset. Jos tällaista kauppalaskua ei esitetä, asianomaiseen yritykseen sovelletaan ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia.

5. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia asiaankuuluvia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

1. Laajennetaan ’kaikkiin muihin yrityksiin’ 1 artiklan 2 kohdan mukaisesti sovellettava lopullinen polkumyyntitulli koskemaan Kanadasta lähetettyjen sellaisten rasvahappomonoalkyyliestereiden ja/tai parafiinisten kaasuöljyjen tuontia, jotka on valmistettu synteesillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää (tunnetaan yleisesti ”biodieselinä”), joko puhtaassa muodossa tai sekoituksena, joka sisältää enemmän kuin 20 painoprosenttia rasvahappomonoalkyyliestereitä ja/tai parafiinisia kaasuöljyjä, jotka on valmistettu synteesillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää, riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Kanada, ja jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin ex 1516 20 98 (Taric-koodi 1516 20 98 21), ex 1518 00 91 (Taric-koodi 1518 00 91 21), ex 1518 00 99 (Taric-koodi 1518 00 99 21), ex 2710 19 43 (Taric-koodi 2710 19 43 21), ex 2710 19 46 (Taric-koodi 2710 19 46 21), ex 2710 19 47 (Taric-koodi 2710 19 47 21), ex 2710 20 11 (Taric-koodi 2710 20 11 21), ex 2710 20 15 (Taric-koodi 2710 20 15 21), ex 2710 20 17 (Taric-koodi 2710 20 17 21), ex 3824 90 92 (Taric-koodi 3824 90 92 10), ex 3826 00 10 (Taric-koodit 3826 00 10 20, 3826 00 10 30, 3826 00 10 40, 3826 00 10 89) ja ex 3826 00 90 (Taric-koodi 3826 00 90 11), lukuun ottamatta jäljempänä lueteltujen yritysten tuottamia tuotteita:

Maa	Yritys	Taric-lisäkoodi
Kanada	BIOX Corporation, Oakville, Ontario, Kanada	B107
Kanada	Rothsay Biodiesel, Guelph, Ontario, Kanada	B108

Laajennettava tulli on 1 artiklan 2 kohdassa ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettava lopullinen polkumyyntitulli 172,2 euroa nettotonnilta.

Sekoituksia koskevan polkumyyntitullin soveltamisessa otetaan huomioon, missä suhteessa sekoituksessa on kokonaispitoisuudesta painon mukaan rasvahappomonoalkyyliestereitä ja parafiinisia kaasuöljyjä, jotka on valmistettu synteesillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää (biodieselpitoisuus).

2. Jos tavarat ovat vahingoittuneet ennen niiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen, mistä syystä myyjä on suhteuttanut ostajan eduksi niistä tosiasiallisesti maksettua tai maksettavaa hintaa asetuksen (ETY) N:o 2454/93 145 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti, 1 artiklan 2 kohdan perusteella laskettua polkumyyntitullia alennetaan prosenttimäärällä, joka vastaa tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan suhteutusta.

3. Edellä 1 kohdassa luetelluille yrityksille myönnettyjen vapatusten soveltaminen edellyttää, että jäsenvaltioiden tulliviranomaisille esitetään pätevä kauppalasku, joka täyttää liitteessä II esitetyt vaatimukset. Jos tällaista kauppalaskua ei esitetä, asianomaiseen yritykseen sovelletaan 1 artiklan 1 kohdan mukaista ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia.

4. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia asiaankuuluvia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

3 artikla

1. Laajennetaan 1 artiklan 2 kohdan mukaisesti sovellettava lopullinen polkumyyntitulli koskemaan sellaisten Amerikan yhdysvalloista peräisin olevien rasvahappomonoalkyyliestereiden ja/tai parafiinisten kaasuöljyjen unioniin tuontia, jotka on valmistettu synteesillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää (tunnetaan

yleisesti ”biodieselinä”), sekoituksena, joka sisältää enintään 20 painoprosenttia rasvahappomonoalkyyliestereitä ja/tai parafiinisia kaasuöljyjä, jotka on valmistettu synteesillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää, ja jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin ex 1516 20 98 (Taric-koodi 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (Taric-koodi 1518 00 91 30), ex 1518 00 99 (Taric-koodi 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (Taric-koodi 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (Taric-koodi 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (Taric-koodi 2710 19 47 30), ex 2710 20 11 (Taric-koodi 2710 20 11 30), ex 2710 20 15 (Taric-koodi 2710 20 15 30), ex 2710 20 17 (Taric-koodi 2710 20 17 30), ex 3824 90 92 (Taric-koodi 3824 90 92 20) ja ex 3826 00 90 (Taric-koodi 3826 00 90 30).

Sekoituksia koskevan polkumyyntitullin soveltamisessa otetaan huomioon, missä suhteessa sekoituksessa on kokonaispitoisuudesta painon mukaan rasvahappomonoalkyyliestereitä ja parafiinisia kaasuöljyjä, jotka on valmistettu synteesillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää (biodieselpitoisuus).

2. Jos tavarat ovat vahingoittuneet ennen niiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen, mistä syystä myyjä on suhteuttanut ostajan eduksi niistä tosiasiallisesti maksettua tai maksettavaa hintaa asetuksen (ETY) N:o 2454/93 145 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti, 1 artiklan 2 kohdan perusteella laskettua polkumyyntitullia alennetaan prosenttimäärällä, joka vastaa tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan suhteutusta.

3. Edellä 1 artiklan 2 kohdassa luetelluille yrityksille määritetyn yksilöllisen tullin soveltaminen edellyttää, että jäsenvaltioiden tulliviranomaisille esitetään pätevä kauppalasku, joka täyttää liitteessä III esitetyt vaatimukset. Jos tällaista kauppalaskua ei esitetä, asianomaiseen yritykseen sovelletaan ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia.

4. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia asiaankuuluvia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

4 artikla

1. Tämän asetuksen 2 artiklan 1 kohdalla ja 3 artiklan 1 kohdalla laajennetusta tullista vapauttamista koskevat pyynnöt on tehtävä kirjallisesti jollakin Euroopan unionin virallisista kielistä, ja hakevan tahon valtuutetun edustajan on allekirjoitettava ne. Pyyntö on lähetettävä seuraavaan osoitteeseen:

European Commission
Directorate General for Trade
Directorate H
Rue de la loi 170, CHAR 04/034
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIA
Sähköposti: TRADE-TDI-INFORMATION@ec.europa.eu

2. Komissio voi asetuksen (EY) N:o 1225/2009 13 artiklan 4 kohdan mukaisesti neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan myöntää päätöksellä vapautuksen 2 artiklan 1 kohdalla ja 3 artiklan 1 kohdalla laajennetusta tullista sellaisten yritysten tuonnille, jotka eivät kierrä asetuksella (EY) N:o 599/2009 käyttöön otettuja polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä.

5 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Brysselissä 14 päivänä syyskuuta 2015.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNCKER

LIITE I

Yrityksen nimi	Kaupunki	Taric-lisäkoodi
American Made Fuels, Inc.	Canton	A940
AG Processing Inc.	Omaha	A942
Alabama Clean Fuels Coalition Inc.	Birmingham	A940
Arkansas SoyEnergy Group	DeWitt	A940
Arlington Energy, LLC	Mansfield	A940
Athens Biodiesel, LLC	Athens	A940
Beacon Energy	Cleburne	A940
Biodiesel of Texas, Inc.	Denton	A940
BioDiesel One Ltd	Southington	A940
Buffalo Biodiesel, Inc	Tonawanda	A940
BullDog BioDiesel	Ellenwood	A940
Carbon Neutral Solutions, LLC	Mauldin	A940
Central Iowa Energy, LLC	Newton	A940
Chesapeake Custom Chemical Corp.	Ridgeway	A940
Community Fuels	Stockton	A940
Delta BioFuels, Inc.	Natchez	A940
Diamond Biofuels	Mazon	A940
Direct Fuels	Euless	A940
Eagle Creek Fuel Services, LLC	Baltimore	A940
Earl Fisher Bio Fuels	Chester	A940
East Fork Biodiesel, LLC	Algona	A940
ECO Solutions, LLC	Chatsworth	A940
Ecogy Biofuels, LLC	Tulsa	A940
ED & F Man Biofuels Inc.	New Orleans	A940
Freedom Biofuels, Inc.	Madison	A940
Fuel & Lube, LLC	Richmond	A940
Fuel Bio	Elizabeth	A940
FUMPA Bio Fuels	Redwood Falls	A940
Galveston Bay Biodiesel, LP (BioSelect Fuels)	Houston	A940

Yrityksen nimi	Kaupunki	Taric-lisäkoodi
Geo Green Fuels, LLC	Houston	A940
Georgia Biofuels Corp.	Loganville	A940
Green River Biodiesel, Inc.	Moundville	A940
Griffin Industries, Inc.	Cold Spring	A940
High Plains Bioenergy	Guymon	A940
Huish Detergents, Inc.	Salt Lake City	A940
Incobrasa Industries, Ltd.	Gilman	A940
Independence Renewable Energy Corp.	Perdue Hill	A940
Indiana Flex Fuels	LaPorte	A940
Innovation Fuels, Inc.	Newark	A940
Iowa Renewable Energy, LLC	Washington	A940
Johann Haltermann Ltd.	Houston	A940
Lake Erie Biofuels, LLC	Erie	A940
Leland Organic Corporation	Leland	A940
Louis Dreyfus Agricultural Industries, LLC	Wilton	A940
Louis Dreyfus Claypool Holdings LLC	Claypool	A940
Memphis Biofuels, LLC	Memphis	A942
Middle Georgia Biofuels	East Dublin	A940
Middletown Biofuels, LLC	Blairsville	A940
Musket Corporation	Oklahoma City	A940
New Fuel Company	Dallas	A940
North Mississippi Biodiesel	New Albany	A940
Northern Biodiesel, Inc.	Ontario	A940
Northwest Missouri Biofuels, LLC	St. Joseph	A940
Nova Biofuels Clinton County, LLC	Clinton	A940
Nova Biosource	Senaca	A940
Organic Fuels, Ltd	Houston	A940
Owensboro Grain Company LLC	Owensboro	A940
Paseo Cargill Energy, LLC	Kansas City	A940
Peach State Labs, Inc.	Rome	A940

Yrityksen nimi	Kaupunki	Taric-lisäkoodi
Perihelion Global, Inc.	Opp	A940
Philadelphia Fry-O-Diesel Inc.	Philadelphia	A940
Pinnacle Biofuels, Inc.	Crossett	A940
PK Biodiesel	Woodstock	A940
Pleasant Valley Biofuels, LLC	American Falls	A940
RBF Port Neches LLC	Houston	A940
Red Birch Energy, Inc.	Bassett	A940
Red River Biodiesel Ltd.	New Boston	A940
REG Ralston, LLC	Ralston	A940
Renewable Energy Products, LLC	Santa Fe Springs	A940
Riksch BioFuels LLC	Crawfordsville	A940
Safe Renewable Corp.	Conroe	A940
Sanimax Energy Inc.	DeForest	A940
Scott Petroleum	Itta Bena	A942
Seminole Biodiesel	Bainbridge	A940
Soy Solutions	Milford	A940
SoyMor Biodiesel, LLC	Albert Lea	A940
Sunshine BioFuels, LLC	Camilla	A940
TPA Inc.	Warren	A940
Trafigura AG	Stamford	A940
U.S. Biofuels, Inc.	Rome	A940
United Oil Company	Pittsbourgh	A940
Valco Bioenergy	Harlingen	A940
Vanguard Synfuels, LLC	Pollock	A940
Vinmar Overseas, Ltd	Houston	A938
Vitol Inc.	Houston	A940
Walsh Bio Diesel, LLC	Mauston	A940
Western Dubque Biodiesel, LLC	Farley	A940
Western Iowa Energy, LLC	Wall Lake	A940
Western Petroleum Company	Eden Prairie	A940

LIITE II

Tämän asetuksen 1 artiklan 4 kohdassa ja 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitetussa pätevässä kauppalaskussa on oltava kauppalaskun laatineen tahon työntekijän allekirjoittama vakuutus jäljempänä esitettävässä muodossa.

— Kauppalaskun laatineen tahon asiasta vastaavan henkilön nimi ja tehtävänimike.

— Seuraava vakuutus:

”Allekirjoittanut vakuuttaa, että tässä laskussa tarkoitetut Euroopan unioniin vietäväksi myydyt rasvahappomonoalkyyliesterit ja/tai parafiiniset kaasuöljyt, jotka on valmistettu synteesillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää (tunnetaan yleisesti ’biodieselinä’), joko puhtaassa muodossa tai sekoituksena, joka sisältää enemmän kuin 20 painoprosenttia rasvahappomonoalkyyliestereitä ja/tai parafiinisia kaasuöljyjä, jotka on valmistettu synteesillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää [*volume*], valmisti [*company name and address*] [*TARIC additional code*] [*countr[y]ies concerned*]. Tässä laskussa ilmoitetut tiedot ovat täydelliset ja paikkansapitävät.”

LIITE III

Tämän asetuksen 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetussa pätevässä kauppalaskussa on oltava kauppalaskun laatineen tahon toimihenkilön allekirjoittama vakuutus seuraavassa muodossa:

— Kauppalaskun laatineen tahon asiasta vastaavan henkilön nimi ja tehtävänimike.

— Seuraava vakuutus:

”Allekirjoittanut vakuuttaa, että tässä laskussa tarkoitetut Euroopan unioniin vietäväksi myydyt rasvahappomonoalkyyliesterit ja/tai parafiiniset kaasuöljyt, jotka on valmistettu synteesillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää (tunnetaan yleisesti ’biodieselinä’), joko puhtaassa muodossa tai sekoituksena, joka sisältää enintään 20 painoprosenttia rasvahappomonoalkyyliestereitä ja/tai parafiinisia kaasuöljyjä, jotka on valmistettu synteesillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää [*volume*], valmisti [*company name and address*] [*TARIC additional code*] Yhdysvalloissa. Tässä laskussa ilmoitetut tiedot ovat täydelliset ja paikkansapitävät.”